

Utorak, 14. novembar 2006.

Svedok Milivoje Simić

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14.20 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan. Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Jedna kratka molba pre nastavka suđenja. Obratio bih se Pretresnom veću, želim... mislim, i gospodin Borović nešto kratko da pokrene. Tiče se samo ulaska sledećeg svedoka - gospodina Korice. To je svedok s kojim je juče bio i intervju. Koliko sam ja obavio razgovor s mojim kolegama, možda postoji šansa da gospodin Simić danas završi, i da ostane neko kratko vreme. Međutim, ja još... ja sam u pola jedanaest danas dobio materijal, intervju gospodina Korice, i počeo sam s njim da to obrađujem. To traje dva sata i nekih 15 minuta. Sad je on na ručku, i ja ću nastaviti još sigurno sat i po, s tim da to slušam i onda da eventualno uradim još neki razgovor s njim, pošto za sad samo slušamo. I ako bi ostalo neko kratko vreme danas, pošto je on inače čovek koji ima 70 godina, ima srčane probleme, ja mislim da bi bilo celishodno da, pošto radim već dugo s njim, da ipak ostavimo da on, ako os... ostane vremena, počne sutra, u ono vreme kako je predviđeno. Pa sam u tom smislu hteo samo zamolim Pretresno veće da, ako se s gospodinom Simićem završi ranije, da danas ne ulazi gospodin Korica.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Mi ćemo onda danas završiti sa svedočenjem gospodina Simića, pa ćemo da prekinemo sa radom, a nastavićemo sutra u 14.15 časova sa gospodinom Koricom. Da li ste sada zadovoljni, gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: To pomaže i ostalima, pošto su kolege sada tek dobile isto taj audio transkript. Verovatno i oni hoće da se upoznaju s tim malo. A ja verovatno još sam dužan gospodinu Mooreu da dostavim, sad se prevode proofing notes, tako da smo svi... svima će nam značiti sutrašnje pre podne.

SUDIJA PARKER: Prvi zadatak gospodine Lukiću je da danas završite sa gospodinom Simićem. Što pre, pa ćete imati više vremena. Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časni Sude. Trudiću se veoma kratko. Nije tema svedok. Vi ste dali Tužilaštvu rok da u pogledu dokumenata za svedoka P-018 i P-024 proveri šta je preduzeo kolega Smith. Dobio sam jedan kratak odgovor koji potvrđuje ono što sam ja već izjavio, da se nije saglasio, al' da je tražio da prethodno proveri sve te dokumente, i nakon toga će dati svoje mišljenje. U Tužilaštvu dobijam samo odgovor da je Smith rekao da se ranije nije saglasio. A pošto je vaš jasan nalog bio, čak je rok bio

sedam dana, i imaju sve: telefone, kontakte sa sudijama koji su donosili te sudske odluke, mislim da bi bilo u redu da se to proveru u ovom roku koji je već sad prošao - deset dana. Tako da prosto obavestim Pretresno veće ukoliko nije Tužilaštvo obavestilo, da praktično ništa nije urađeno u pravcu provere koju je trebao gospodin Smith da izvrši u pogledu tih dokumenata. Eto. I ja... ukoliko Tužilaštvo misli da ne treba to da radi, onda molim da Pretresno veće donese odluku po onom mom obrazloženom stavu na pretresu, kako sam izneo poslednji put. Hvala.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, moj uvaženi kolega jeste dobio odgovor. Mi smo kontaktirali gospodina Smitha koji se nalazi u Kambodži. Mislim da smo dva puta odgovorili. Ja se konkretno ne bavim ovim pitanjem ali sam upoznat sa tim. Odgovor koji smo dali u oba slučaja jeste da gospodin Smith nije preuzeo nikakve obaveze i da je on obavestio gospodina Borovića i njegove kolege da ukoliko oni žele da prezentuju takve dokaze, da to mogu da urade na uobičajen način. I koliko mi znamo, na tome je ostalo. Sa gospodinom Smithom se dva puta razgovaralo u vezi sa ovim pitanjem, i to nedavno. I to su informacije koje smo mi dobili od njega, a koje smo onda preneli mom uvaženom kolegi. Takođe bih hteo da dodam da je gospodin Smith o tome sa mnom svojevremeno razgovarao. Ja sam smatrao da je na Odbrani da izvodi dokaze, kako bi dokazali ono što oni tvrde da je istinito u vezi sa tom dokumentacijom, a gospodin Smith se složio sa tim i o tome obavestio Odbranu. Takođe se sećam i da je Sud izdao jedan nalog vezano za to da Odbrana treba da dostavi odgovor u roku, ja mislim, od 14 dana ukoliko žele da izvedu dokaze u vezi sa tim. To vam sad ovako napamet kažem. Ja ću ovo proveriti, i uz dozvolu Pretresnog veća, ja ću sa tim da se pozabavim početkom sledeće nedelje, ili možda gospodin Lunny. I mislim da nam uopšte neće biti potrebno puno vremena za to.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, hvala vam. Uvaženi kolega Moore, iskreno rečeno, to nisam očekivao od vas. Znači, imate *e-mail* koji smo poslali gospodinu Smithu na njegovo traženje - da mu omogućimo da olakša komunikaciju sa tim organima u Srbiji. I očigledno, verovatno vi niste sa tim upoznati. I ja bih vas zamolio, pošto smo korektno saradivali, evo nekoliko godina, prvi put saopštavate Pretresnom veću da je Smith nešto drugo uradio. Tako da... ja sam u... rukama Suda. Izneo sam svoj stav u pogledu tih dokumenata. Ako oni ne žele, ili ako možda ne osporavaju autentičnost, mogu i to da kažu o dokumentima. Sve ostalo je stvar procesne prirode. Hvala vam.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, dozvolite mi molim vas samo da pročitam jedan dokument koji je bio poslat Odbrani. Sada ga imam ovde pred sobom. Vrlo je kratak odgovor. Taj odgovor poslat je *e-mailom* 11. oktobra u 10.00 časova pre podne gospođici Gudurić, saradnici gospodina Borovića. I glasi ovako: "Kao što sam napisao u prethodnom *e-mailu*, gospodin Smith je potvrdio da je pošto ste zatražili od njega da se saglasi sa dokumentima i da vam dostavi podatke o kontaktima, gospodin Smith je to razmotrio i sa vama je direktno razgovarao da bi potvrdio da ti dokumenti neće biti usaglašeni. Gospodin Smith je to potvrdio. On je potvrdio da vam je objasnio da nikakav

kontakt nije učinjen sa vlastima u bivšoj Jugoslaviji i da bi trebalo da nastavite da radite na tom dokumentu sa svedokom P-024 na normalan način, izvodeći dokaze. Gospodin Smith je takođe potvrdio da on nije preuzeo nikakvu obavezu u vezi sa svedokom P-018. Nadam se da ovo razjašnjava stvari. Tužilaštvo ostaje pri istom stavu. I nije data saglasnost ni za jedan dokument i o tome je tim Odbrane gospodina Radića obavešten u vreme zaključenja predmeta Tužilaštva. Sledi pozdrav i potpis gospodina Lunnya." I takva je naša pozicija bila čitavo vreme.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, poslednji put vam je lopta vraćena?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, u pogledu dokumenata svedoka P-018, ovo je jedino tačno na kraju, nije preuzeo kolega Smith; i to nije uopšte od krucijalne važnosti, kao ni ono za svedoka P-022, kada sam povukao. Ali za svedoka P-024, čini mi se da će jako biti važno za Tužilaštvo, da sad ne prepričavam o kojim se dokumentima radi. I da su bili, siguran sam zainteresovani, oni bi proverili autentičnost tih dokumenata. Dakle, potpuno moram da se kontrolišem, da ne bi rekao nešto neodmereno. Vrlo jasan je bio gospodin Smith kad me je zamolio da mu dam kontakt pa će se nakon toga izjasniti. Nikada se nije izjasnio, i izgubio sam tada vreme. Gospodin Smith je vrlo ozbiljan kolega. I da li su mi uspeli objasniti iz Tužilaštva zašto sam slao *e-mail* sa svim adresama sudova u Beogradu, telefonima sudija? Pa nisam to sam na svoju ruku. I da li su oni to dobili, taj *e-mail*? Sa druge strane, ako se radi o... o svedoku koji je prevario Tužilaštvo, dakle prevario Tužilaštvo, nisu proverili legitimitet tog svedoka, onda je to jedan ozbiljan problem koji ću dići na mnogo viši nivo, što se tiče samog Tužilaštva. Hvala. Ne moraju da se saglase.

SUDIJA PARKER: Posle... posle sledeće pauze. A sada molim da se uvede svedok.

(svedok ulazi u Sudnicu)

SUDIJA PARKER: Dobar dan, gospodine Simiću. Samo da vas podsetim na zakletvu koju ste dali na početku svedočenja i da je ona još uvek na snazi. I mislim da će gospodin Bulatović imati neka pitanja za vas..

ADVOKAT BULATOVIĆ: Dobar dan, časni Sude. Dobar dan svima u sudnici.

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BULATOVIĆ – NASTAVAK

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobar dan gospodine Simiću. Evo nastavićemo vaše ispitivanje tamo negde gde smo juče stali, s tim što vas molim gospodine Simiću da nakon mog pitanja sačekate par sekundi i da odgovorate lagano, kako bi prevodioci mogli da stignu da prevedu ono o čemu mi razgovaramo. Da li se sećate gospodine Simiću tog 19. jedanaestog 1991. godine kada ste došli u rejon bolnice i kod vukovarske bolnice, da li je tu bilo još nekog od starešina? I da li možete da opišete čega se sećate u pogledu prisustva starešina?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja sam u bolnicu sa četom stigao oko 14.00 sati. Tamo me je na glavnom ulazu, na kapiji sačekao moj komandant bataljona, kapetan prve klase Paunović Radivoje... Radoje. Pored njega, u bolnici od starešina sam još sreo majora Tešića, komandanta Prvog motorizovanog bataljona, koji je tu sa delom svojih snaga već bio organizovao nekakvo obezbeđenje bolnice. Pored Tešića, tu sam susreo još i majora Šljivančanina. Odmah po dolasku, obratio mi se kapetan Paunović, i izdao mi zadatke vezane za obezbeđenje bolnice. Ja sam...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da, izvolite?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja vas molim da odgovarate na moja pitanja, a mi ćemo polako razvijati...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: U redu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE:... ovaj, teme koje se tiču toga. Sada mi recite, da li ste od gospodina Tešića dobili bilo kakvu informaciju, pošto kažete da je on već bio sa delom svojih vojnika postavio neko obezbeđenje, da li ste od njega dobili bilo kakvu informaciju vezano za to njegovo prisustvo: kada je došao, šta je radio ili bilo šta?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Major Tešić mi je tom prilikom saopštio da je on sa svojim vojnicima i ljudima koje je tu imao, već delimično obišao krug bolnice, i da su u krugu bolnice nađene određene količine naoružanja. I tom prilikom mi je isto tako rekao da postoji mogućnost i da ljudi koji se nalaze u bolnici, imaju kod sebe naoružanje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Dobili ste zadatak od Paunovića kakav?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam dobio čisto vojno-policijski zadatak, znači obezbeđenje objekata. Čim sam dobio zadatak sa nekim detaljima kojih se ja sada ne sećam, znam da sam sa svojim potčinjenima prvo obišao krug kasarne, pogledao gde se... koli... koliki je to prostor, koji su to objekti na tom prostoru, i pogledali smo u odnosu na bolnicu, to jest, objekte koji se nalaze u neposrednoj blizini ograde, gde bi eventualno moglo biti u... gde bi eventualno mogli biti ugroženi elementi obezbeđenja, to jest vojnici.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, rekli ste sada da ste pogledali krug kasarne. Mislim da je lapsus u pitanju, ovaj...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: A par... pardon, krug bolnice, izvinjavam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE:... izvinjavam se. E sada, postupajući po tom zadatku, da li ste postavili obezbeđenje, i ako jeste, opišite kakvo ste obezbeđenje postavili, i koliko ljudi je bilo potrebno za to obezbeđenje kako ste ga vi postavili?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pre nego što smo postav... postavili organe obezbeđenja, mi smo takođe sa delom te čete izvršili delimičan pretres bolničkog kruga. I tom prilikom smo ponovo našli, ne sećam se tačno broja, ali mislim da jedno tri do četiri puške. Nakon toga smo postavili elemente obezbeđenja, ti elementi su: prijavnice, patrole, straža, komandir obezbeđenja, razvodnik straže. Znači, to su oni elementi koji se

inače postavljaju u tim situacijama. Pitali ste me za broj. Ja sam juče rekao da je ukupno bilo 48 vojnika. Da bi se svi ovi elementi obezbeđenja postavili, mi smo angažovali negde oko 40 vojnika. Ovde još... Izvolite?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, pomenuli ste da vam je major Tešić rekao da je nađeno oružje, da postoji opasnost da ljudi u bolnici koji se nalaze, budu i oni naoružani. Da li ste imali bilo kakve informacije ko se nalazi u bolnici?
SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa informacije koje smo mi imali su takve da se u bolnici nalaze građani, pre svega, koji su se sklonili tu, da se nalazi medicinsko osoblje, bolesnici i da se nalaze prerušeni pripadnici hrvatskih paravojnih jedinica.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste tu ispred bolnice imali neki razgovor sa gospodinom Šljivančaninom?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Sem onoga što smo se, kad sam došao pozdravili, pre nego što je krenuo, skrenuo mi je pažnju na sve ovo što sam do sad rekao, pogotovo da postoji mogućnost da se unutra nalaze prerušeni pripadnici hrvatskih snaga i da još uvek ne znamo da li su oni naoružani ili nisu, da posebnu pažnju posvetim čuvanju života, pre svega, svojih ljudi, da izvršim zadatak koji sam dobio, ali da mi težište pažnje bude na čuvanju života svojih ljudi.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada kažete "pre nego što je krenuo", na šta mislite?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa još dok smo... za vreme dana, znači dok se još videlo, major Šljivančanin je otišao iz bolnice.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li ste tog 19. jedanaestog videli eventualno nekog od predstavnika Međunarodnog crvenog krsta (ICRC, International Committee of the Red Cross), Evropske zajednice (European Community), nekih stranih predstavnika tu?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Toga se dobro sećam. Dolazila je tu jedna ekipa iz Međunarednog... Međunarodnog ovog komiteta Crvenog krsta. I kada su došli, čovek koji je predvodio tu ekipu, delegaciju, ja znam da se on zove Nikolas, je razgovarao sa majorom Šljivančaninom. Ja sam bio nešto malo dalje od njih, tako da sam video da razgovaraju. Međutim, sadržaj razgovora mi nije poznat. Pošto sam ja u to vreme razgovarao sa čovekom koji je bio vozač...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Samo malo lakše, gospodine Simiću, molim vas?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Znači, u vreme dok je major Šljivančanin razgovarao sa pomenutim gospodinom, ja sam stajao na jedno tridesetak možda metara od njih i razgovarao sa vozačem te delegacije, jer se ispostavilo da je on Srbin iz Like. I onda smo tu imali jedan kraći razgovor.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate, taj Nikolas, do kada je ostao u bolnici?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Znam da nisu dugo bili tu, i da su neposredno posle tog razgovora sa majorom Šljivančaninom, mislim da su i otišli. Ja ih posle nisam viđao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li gospodine Simiću, možete malo da opišete... da opišete atmosferu, tu u bolnici? Ima tu civila, kažete, ima bolničkog osoblja, ljudi. Kako to izgleda, ta atmosfera?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa atmosfera je bila takva da... Prvo, bio je veliki broj civila u bolnici, znači, u samoj zgradi bolnice. Drugo, van kruga bolnice je bilo isto relativno dosta ljudi. Bilo je, da ne kažem, od onih radoznalih, bilo je i pripadni... i pripadnika jedinica Teritorijalne odbrane iz Vukovara, bilo je i dobrovoljaca, bilo je i meštana, koji su dolazili da bi pronašli svoje članove porodice i očekivali da... čekali su tu da ovi ljudi iz bolnice izađu, kako bi oni proverili da li su ti rođaci i prijatelji živi. Znači, bilo je dosta ljudi.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, da li se sećate, da li je tog dana 19. - vršena neka evakuacija civila iz bolnice?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Sećam se, vršena je evakuacija civila. Koliko je meni poznato, bilo je dozvoljeno da svi, sem bolesnika, pacijenata i medicinskog osoblja mogu napustiti bolnicu. I oni su izlazili iz bolnice. Ta evakuacija je trajala i tokom mraka. Mislim čak jedno sat, dva po noći. Skrećem pažnju da se tad rano smrkavalo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kakav je vaš konkretan zadatak s ovim obezbeđenjem bio, vezano za bolnicu? Šta ste vi trebali da obezbedite? Bolnicu od čega?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Zadatak je bio dvojak. Prvo, sprečiti ulazak nepozvanih lica u krug bolnice i samu bolnicu; i drugo, sprečiti nakon završene evakuacije izlazak lica i eventualnu neku oružanu provokaciju i iznutra, i spolja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, da li se sećate, da li je neko za vreme dok ste vi obezbeđivali tu bolnicu 19. jedanaestog, ulazio u tu bolnicu mimo ovih ljudi koje ste naveli ovde?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: U samu zgradu bolnice, jedino je ušla jedna inostrana tv ekipa u toku dana, a niko drugi od pripadnika ni brigade ni drugih jedinica neovlašćeno nije ulazio. Znači, i ova tv ekipa koja je dolazila, i ona je imala ovlašćenja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate ta strana tv ekipa, da li je došla sama ili je neko nju doveo?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ekipa nije došla sama, zato što je ekipu doveo kapetan Marić. Kapetana Marića sam poznavao, zato što je on jedno vreme radio u drugom bataljonu vojne policije na Avali. I znam da sam čuo da je u toku borbenih dejstava bio povređivan ili ranjen, ne znam, i onda kada sam ga video da je živ i zdrav, stvarno sam mu se obradovao. Po tome mi je ostalo u sećanju da je bio baš on.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li objasniti gospodine Simiću, da li je to prisustvo kapetana Marića uticalo na vas da dozvolite ulazak ovoj ekipi u bolnicu, kada imate zadatak da nikoga ne pustite, ili su postojali neki drugi razlozi koji su vas motivisali da dozvolite ulaz stranoj ekipi u bolnicu?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Prvo kad sam ih video na kapiji, pozdravio sam se sa Marićem. Pitao ga da li ovi imaju dozvole od...

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se, ja sam dopustio da ovo ide ovako, ali nigde se ne pominje kapetan Marić, ni u jednom od ova tri rezimea. Pominje se tv ekipa, ali se nigde ne pominje kapetan Marić niti bilo kakvi razgovori. Osim ako nisam pogrešio, a mislim da nisam, ja stavljam prigovor na ovaj vid davanja iskaza. Možda smo sada čuli tri rezimea.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, gospodin Moore je u pravu. Zaista nigde nisam u *proofing note* stavio, ovaj, s kim je došao... s kim je došla ta televizijska ekipa. Ali pošto je govorio svedok o dolasku televizijske ekipe, strane televizijske ekipe, mislio sam da mogu da pitam i to, ali mislim da to apsolutno, ovaj, nije toliko bitno, tako da mogu da pređem na drugu temu i na druga pitanja.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Bulatoviću.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate, koliko se zadržala ta ekipa gospodine Simiću u bolnici?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa ne mogu vam to tačno reći. Ja i kapetan Marić smo sedeli, u stvari stajali ispred ulaza. Mi nismo ulazili unutra i čekali smo. Kad su oni završili, mi smo ih ispratili.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je za vreme tog vašeg boravka 19. tu bio prisutan i vaš komandant Drugog bataljona vojne policije, gospodin Paunović?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Od mog dolaska u bolnicu, on je bio stalno sa mnom, s tim što je, sad ne znam, negde oko pet, pola šest je možda otišao na referisanje u komandu Gardijske brigade. Nakon referisanja, mislim da se vratio posle jedno dva sata, možda... možda i duže je to trajalo. I onda je sa nama bio do iza ponoći. Negde iza ponoći je vratio se nazad, to... to jest', otišao na svoje komandno mesto.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste sve vreme od njegovog povratka sa referisanja do odlaska na komandno mesto bili zajedno? Ili je i u tom međuvremenu... ste vi negde odlazili?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja nisam odlazio nigde van kruga bolnice, ali sam odlazio s vremena na vreme da obiđem organe obezbeđenja, da porazgovaram sa ljudima. Bilo je tu dosta drugih obaveza koje sam kao komandir čete imao. Trebalo je regulisati smeštaj vojnika, njihov noćni odmor, ishranu vojnika, i masa tih drugih poslova koji su bili u mojoj nadležnosti kao komandira čete.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste nešto i o nečemu, vezano za obezbeđenje, razgovarali sa komandantom bataljona, gospodinom Paunovićem, pre nego što je otišao na referisanje? Da li se sećate? Da li ste vodili neki razgovor?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da. Kada smo izanalizirali situaciju, a pre svega misleći da obezbeđujemo objekat koji je nama nepoznat, da postoji pretpostavka i mogućnost da unutar bolnice ima naoružanih ljudi, kada smo sagledali brojno stanje čete,

s jedne strane - obaveze koje ima četa na obezbeđenju, ja sam u tom razgovoru predložio komandantu da, ukoliko postoji mogućnost, iz nekih drugih četa, bataljona, da se ta moja četa pojača. Jer u tom trenutku, nismo znali koliko će dugo trajati obezbeđenje. A jedinica je i tog dana bila na pretresu, marševala je dugo, i vojnici su zaista bili iscrpljeni.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam je na te vaše sugestije nešto gospodin Paunović rekao?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: On je meni rekao da on ide na referisanje i da će na referisanju predočiti tu situaciju, i da će tražiti odobrenje da iz neke druge jedinice.... sa delom ljudstva iz neke druge jedinice pojača tu Četvrtu četu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kažete da ste se videli sa njim kada se vratio sa referisanja. Da li vam je nešto rekao vezano za vaš prethodni razgovor? Da li je obavio bilo kakav razgovor u komandi, da li ima bilo kakve nove informacije za vask, u pogledu toga pojačanja obezbeđenja?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Po povratku... on je rekao da je njegov pre... predlog prihvaćen, i da će me pojačati vojnicima iz Prve čete. S obzirom da je noć, ne postoji mogućnost da se to učini odmah, ali da sačekam jutro i da će potporučnik Todorović dovesti jedan deo svojih vojnika za pojačanje moje čete. Tom prilikom, znači po povratku, saopštio mi je da će narednog dana se vršiti evakuacija i pacijenata i medicinskog osoblja. I tom prilikom mi je izložio šta bi ja sve kao komandir čete trebao da radim sutradan.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, da li znate ko je major Karan?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da. Major Karan Mladen je bio referent u odeljenju bezbednosti Gardijske motorizovane brigade.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste ga videli u bolnici 19. jedanaestog?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate kada i zašto je dolazio?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Mislim da je negde oko 19.00 sati došao i rekao mi je da ima naređenje da doktorku Vesnu Bosanac odvede u Negoslavce. Zajedno smo došli do ulaza, pozvali smo doktorku Bosanac. Ona je izašla. Saopštili smo joj da bi trebalo da ide u Negoslavce. Ona nam je rekla da sačekamo samo da uzme neke lične stvari. Otišla je i vrlo brzo se vratila. Ponela je... sećam se da je bila jedna torbica sa njom. I onda je sa majorom Karanom otišla u Negoslavce.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, da li vam znači nešto ime Marin Vidić - Bili?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Tog imena se sećam, ali stvarno ne znam na kojoj je on funkciji bio. Znam te iste večeri, znači 19. uveče, kada sam se vratio sa obilaska organa bez... obezbeđenja i svratio ponovo na prijavnicu, rekao mi je vojnik koji je radio na prijavnici, da je bio komandant bataljona i da je odvezao nekog čoveka iz bolnice.

Kada se vratio kapetan Paunović, saopštio mi je da je to lice koje je on odveo Marin Vidić.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Sada da ne bude konfuzije, gospodine Paunoviću...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Simić.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE:... oko... Simiću, pardon, izvinjavam se, oko vašeg kontakta sa gospodinom Paunovićem, da razjasnimo neke stvari. Vi sa g Paunovićem, kol'ko razumem, ste do 17.30?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je tačno?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nakon toga, ako sam vas dobro razumeo, Paunović je otišao na referisanje i vratio se negde po vašoj proceni posle dva sata, što znači da može da bude oko 20.00 sati?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Samo malo, da razjasnimo. Znači, on se vratio sa referisanja, uzeo je Marina Vidića, vratio se nazad u Negoslavce, i ponovo se vraća u bolnicu. Tek nakon povratka njegovog ponovnog u bolnicu, ja sam ga tada video.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Upravo to mi je unelo malo, ovaj, zabunu, pa sam hteo to da razjasnimo. I po povratku iz Negoslavaca, do kada je bio u bolnici gospodin Paunović?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Paunović je otišao negde iza ponoći.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: E, sada me interesuje gospodine Simiću ta atmosfera koja vlada oko bolnice? Pomenuli ste prisustvo nekih teritorijalaca, dobrovoljaca, meštana i toga. Kakva je to atmosfera? Da li ima nekog nasrtaja, napada, agresivnog ponašanja prema ljudima koje vi obezbeđujete, a koji su u bolnici? Da li to možete malo da opišete?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Prvo, ti ljudi koji su bili oko bolnice, znači oni nisu bili u krugu bolnice... izvinjavam se... oni su bili na ulici. Jedan deo tih ljudi je verbalno provocirao moje organe obezbeđenja u smislu "Čuvate ustaše! Tamo je ubica mog brata, ubica mog oca". I sve se to završavalo na tim verbalnim provokacijama. Padom mraka, većina tih ljudi je otišla, da bi sa završetkom evakuacije svih ovih civila, sve utihnulo. I od nekih osam sati pa nadalje, stvarno nije bilo apsolutno nikakvih provokacija. Sve je bilo mirno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Te provokacije i takvi nastupi ljudi van bolnice, van kruga bolnice, o kojima ste govorili, da li su po vama ugrožavali ljude u bolnici? Da li su oni bili toliko opasni, da su zaista predstavljali opasnost za te ljude u bolnici i za vas, pošto ugrožavaju i vas?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Svakako da nisu, zato što smo mi i imali zadatak da u slučaju da to pređe mimo... znači, izvan tih verbalnih provokacija, verovatno bi reagovali. S obzirom da nije bilo i nije bilo nikakvih pokazatelja koji govore da će... da se nešto može desiti tim ljudima koji su tamo. Znači, na osnovu onoga kako smo mi cenili ponašanje tih ljudi, videli smo da se sve to završava sa tim verbalnim provokacijama.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, samo da razjasnimo jednu stvar. Ima u transkriptu stranica, strana 16, red 19., govorili ste, pomenuli ste "osam sati kad je sve utihnulo", pa da razjasnimo, da li se radi o osam sati pre podne ili osam sati popodne, naveče?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne, uveče.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se. Uveče.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Sad mi recite, osim ove televizijske ekipe 19. koja je ušla u bolnicu, da li je, da li se vi sećate, da li je još neko ulazio ulazio u bolnicu, izlazio iz bolnice, izuzev ovih civila koji su evakuisani? Znači, posle osam sati naveče, da li je bilo ulazaka i izlazaka iz bolnice?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Posle toga niko nije ulazio u bolnicu. Po izveštajima mojih organa obezbeđenja i onog što sam ja lično video, niko nije ulazio u bolnicu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, da predemo sada na dešavanja 20. Imali ste informacije od Paunovića, kako rekoste, da će sutra biti evakuacija bolesnih, ranjenih i ljudi iz bolnice koji su ostali tu. Da li vam je on dao detalje neke 19. naveče oko te evakuacije, ili je samo rekao "Biće evakuacija i imaćeš određene zadatke"? I opišite zadatke koje ćete vi imati?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: On je meni naredio da priprelim desetak vojnika, sad ne znam tačno cifru, ali mislim da je ta cifra 10, koji će imati za zadatak pretres lica. Dalje, rečeno mi je da će evakuacija najv... najverovatnije otpočeti u 08.00 ujutru, bar kol'ko... koliko se ja sećam, i da odredim i možda jedno dvojicu vojnika koji bi eventualno tu bili, ukoliko bi neko sa nekim oružjem ili bilo šta pokušao od onih lica nad kojima se vrši pretres.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Ta radnja "pretres" je li to neka posebna radnja, složena radnja, komplikovana radnja? Hoćete li opisati kakva je to radnja pretresa lica koja treba da se evakušu - sa vojno-policijskog tog aspekta?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa to je vrlo jednostavna radnja. Ne znam da li sad treba opisivati detalje, kako se to radi, jednostavno...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ne, ne, ne. Mene samo interesuje karakter te radnje, znači jednostavna?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Jednostavna radnja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Govorili ste o tome da je gospodin Paunović vam rekao da će doći pojačanje sutradan, vezano za evakuaciju i sve, pa vas pitam - da li je to pojačanje došlo?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da. Oni su došli ujutro. Potporučnik Todorović je doveo vojnike iz Prve čete vojne policije, tako da je četa ojačana. Mislim da je bilo negde oko dvadesetak vojnika iz Prve čete.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li ste videli tog jutra, i ako jeste kada, u koje vreme, gospodina Šljivančanina da je došao u bolnicu?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Gospodin Šljivančanin je došao ujutru u bolnicu. Bilo je negde oko sedam, pola osam. Došao je sa još jednom grupom starešina. Prilikom ulaska, pozdravili smo se. Pitao me je da li je bilo noćas problema. Ja sam rekao da je sve bilo u redu, i on je sa ovom grupom starešina produžio i ušao u bolnicu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Na osnovu čega, gospodine Simiću, zaključujete da se radi o starešinama?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Zato što su bili u uniformama. I primetio sam da su imali činove. Sad ne mogu da kažem koji su to činovi bili, jer sam se ja pozdravio samo sa majorom Šljivančaninom.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Koliko ljudi je bilo sa majorom Šljivančaninom? Da li možete da se setite?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Mislim da je bilo četiri, pet lica, s tim što je nešto kasnije stigla još jedna grupa starešina. Ja sam samo pitao "Ko ste vi?" i oni su mi rekli da su lekari. Mislim da je i njih bilo četiri, pet. I onda su i oni ušli u bolnicu. Lekari su isto bili u uniformama.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. To vas ja nisam pitao. Pitao sam vas nešto drugo. Da li ste vi 20. od ujutru, od tog momenta dolaska Veselina Šljivančanina sa grupom starešina, ulazili u bolnicu?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Onda možemo da se složimo, gospodine Simiću, da vi ne znate šta je rađeno u bolnici?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li je tog 20. tu bio i vaš komandant bataljona, gospodin Paunović?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Komandant bataljona je došao nešto kasnije, ali je većinu vremena tog dana i on proveo u krugu bolnice.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, pre nego što pređem na ove konkretne radnje pretresa, i to šta ste radili i kako je izgledalo, moram da vas pitam nešto: 19. jedanaestog vidite gospodina Šljivančanina, opisali ste šta ste razgovarali sa

njim; 20. jedanaestog vidite gospodina Šljivančanina i opisali ste razgovor sa njim. Da li vam je gospodin Šljivančanin 19. i 20. izdao bilo kakvo naređenje?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne. Meni je naređenja izdavao komandant bataljona, kapetan Paunović.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste videli da Veselin Šljivančanin eventualno izdaje neka naređenja gospodinu Paunoviću, komandantu bataljona?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: To nisam primetio, i stvarno to ne mogu da tvrdim. Koliko ja znam, nije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Rekli ste da je vaš zadatak bio pretres lica. Da li je taj zadatak počeo sa izvršavanjem i ako jeste - kada? I opišite kako je to pretresanje išlo?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Posle izvesnog vremena, kako je ušla ova grupa starešina u bolnicu, izlazila su lica iz bolnice. Sad ne mogu da kažem, znam da ih je neko otuda izvodio, po dvojicu, čini mi se. I kada se formira jedna grupa od pedesetak ljudi, mi smo tu grupu postrojili. Ja sam izlazio ispred te grupe i obraćao im se rečima: "Ukoliko neko ima nešto od hladnog ili vatrenog oružja, da to oružje..." Ispred te grupe... nasuprot te grupe, bilo je nekoliko stolova "...da to oružje i hladno i vatreno, odloži na taj sto". Nakon... nismo imali slučajeva da je neko imao oružje. Nakon toga, svaki bi vojnik, znači, bilo je 10 vojnika i njih oko 50, imalo je otprilike jedno pet vojnika... pet tih ljudi da pretrese. Išlo bi se na pojedinačan pretres. Kada bi vojnici završili pojedinačan pretres, ja bih komandovao "Na desno!" i u pratnji tih vojnika i mojoj pratnji, odvodili bismo tu grupu do ulaza u krug bolnice, gde su čekali autobusi. Ljudi bi se ukrcavali u autobuse. Ja bih se vraćao nazad. U međuvremenu je izlazila druga ekipa... druga grupa ovih ljudi. I to je tako išlo u krug.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: A rekli ste da ste ih vodili do autobusa, komandovali "Na desno!". Kada izađete, kada ljudi izađu iz tog izlaza, da li su ti autobusi smešteni levo ili desno, gledano od izlaza, kad se izađe iz izlaza? Da vas ne bih zamarao gospodine Paunoviću... gospodine Simiću, da ne gubimo vreme, imamo i fotografije, videli ste u fazi pripreme...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Levo... levo, ako izlazite iz bolnice, onda su autobusi sa leve strane. Sa leve strane u onom prolazu su se nalazili ti ljudi kojima je vršen pretres.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Samo mi recite, rastojanje od ulaza u bolnicu do tih autobusa - koliko je?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa od... ulaza u bolnicu do kapije mislim, pedesetak do 100 metara maksimalno da ima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekli ste da ste vi sprovodili u pri... u prisustvu vaših vojnika koji su vršili pretres, ta pretresena lica. Jeste li to radili svaki put?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne, ja sam to uradio samo sa prvom grupom. Kad sam odveo prvu grupu, tamo sam video majora Vukašinića. Po... pozdravio se sa njim. Njega znam zato što mi je... zato što je on bio komandant bataljona pre kapetana Paunovića, a to je... primopredaja izme... između njih je možda bila mesec dva dana pre

toga. On bi prihvatao te ljude. U stvari, nije bilo tu ni potrebe da se nešto prihvata. Kako su ulazili iz kolone po jedan, samo su ulazili u autobuse. A za ostale grupe nije imalo potrebe da idem.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li se sećate, da li ste videli broj autobusa koji je bio parkiran na tom mestu gde ste sproveli ova lica?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja vam sada ne mogu tačno reći koliko je bilo autobusa. Stvarno. Jer toga dana je... dolazili su i ovi autobusi za ta lica, i dolazili su autobusi posle za evakuaciju ostatka tog medicinskog osoblja. I verujte mi da ne mogu tačno da kažem kol'ko je autobusa bilo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Vojnici, da li se sećate da li je u pratnji tih autobusa kao neko obezbeđenje bilo pripadnika vojne policije?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Bilo je vojnika za obezbeđenje u autobusima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate, jesu to vojnici iz vaše čete?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne, to nisu bili vojnici iz moje čete, jer ja i da sam hteo, nisam imao vojnike koje bih dao za tu pratnju.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate iz koje su čete bili?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate šta je bilo sa vojnicima koje je doveo Todorović, poručnik ili... šta su oni radili?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja samo znam šta je bilo sa onim vojnicima iz Todorovićeve čete koje je on meni predao za pojačanje. A kol'ko je on tamo doveo vojnika i za šta su ti vojnici korišćeni, meni nije poznato.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Lica koja ste pretresli, da li su to bila pokretna ili nepokretna lica?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Sva lica su bila pokretna.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste primetili da neko od njih ima zavoje ili tako nešto?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa, mislim da je otprilike bilo jedno desetak ljudi na kojima sam ja video zavoje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste kod lica koja ste pretresli našli neko naoružanje?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja sam već jednom u svojoj izjavi dao da se samo jedan berberin javio da ima kod sebe jednu torbicu sa priborom za šišanje i brijanje. I pitao me je da li to treba da ostavi. Ja sam mu rekao da mora da to ostavi, i on je to ostavio na stolu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li mi reći, koja je svrha pretresa bila? Šta vi pretresom utvrđujete? Zašto se preduzima ta radnja?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Osnovni i jedini cilj tog pretresa je bio – utvrditi da li lica imaju kod sebe hladno ili vatreno oružje. I ukoliko ima - da im se oduzme.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kažete da niste našli oružje, osim ovaj berberin koji je imao taj pribor...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE:... koji je takođe ostavio. Mene interesuje da li je prilikom pretresa tim licima koja pretresate, dolazilo do toga da uzimate lična dokumenta, novac, dragocenosti?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ništa od njih nije oduzimano.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kažete gospodine Simiću da vi niste ulazili u bolnicu, i ne znate šta se dešavalo u bolnici. Prema tome, da li eventualno imate saznanja o tome, i ako imate - na koji način, da je u bolnici vršena neka trijaža pre nego što su ti ljudi izvedeni i vama dati na pretres?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pretpostavljam da je vršena trijaža, zato što nisu svi izašli, jer je evakuisan veliki broj lica kasnije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Tog 20. da l' se sećate prisustva predstavnika Crvenog krsta u bolnici?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da, ponovo je dolazio onaj isti Nikolas koji je bio i prethodnog dana.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate kol'ko je to sati bilo otprilike? Da li je za vreme dok traje ovaj vaš pretres, ako to može da bude neka odrednica, vi pokušajte da opredelite?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Mislim da je bilo posle. Pretres je bio već završen.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kol'ko posle pretresa?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Mislim da... da je on bio negde... možda tu negde oko 11.00 sati, a mislim da su ove naše radnje sve bile završene već do 10.00 sati.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je razgovarao sa nekim tu?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja to ne znam, ja... nisam video. Verovatno je sa nekim razgovarao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste videli eventualno još neke predstavnike nekih drugih organizacija tu, je l' se sećate?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa sem njih, mislim da je bila i ekipa iz međunarodne zajednice. Nosili su one trake valjda s onim znakom Evropske unije (European Union).

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li ste videli vi gospodine Simiću kada su autobusi otišli?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne mogu tačno to da vam tvrdim, jer kad sam ja završio svoj deo posla, ja sam se posle povukao odatle. Nisam bio odgovoran...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: To vas ne pitam?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR:... za autobuse i...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kažete da ste videli majora Vukašinića koga znate i opisali ste kako ga znate. Da li ste još kod autobusa videli nekog starešinu? Da l' se sećate?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Možda ih je bilo, ali se ja ne sećam, jer ostao mi je u sećanju samo major Vukašinić.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste kod autobusa videli Veselina Šljivančanina u bilo kom trenutku?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja ga nisam video.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Rekli ste da ste videli majora Šljivančanina tu - da je ušao u bolnicu. Da li je izlazio iz bolnice?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa gledajte, moj zadatak nije bio da pratim majora Šljivančanina. Ali on je ulazio, izlazio. Sad stvarno ne mogu da kažem gde i koliko se zadržavao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste ga videli tog 20. ako ste ga videli, van bolnice, tu na krugu, da obratite pažnju šta on radi? Ili niste obraćali pažnju?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa stvarno nisam obraćao pažnju. Nekih kontakata sa njim nisam imao, tako da... On je čovek verovatno radio svoj posao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste eventualno primetili, ako ste primetili Šljivančanina i te njegove aktivnosti, tu ispred bolnice - da on sprečava bilo koga tu da uđe u bolnicu, na bilo koji način da mu ne da pristup, ili bilo šta?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se da sam nešto od toga primetio.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Govorili ste o prisustvu ovih teritorijalaca, dobrovoljaca 19. Ja ću vas pitati: da li ih je bilo i 20.?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: U krugu bolnice ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Van kruga bolnice?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da tvrdim. Možda ih je i bilo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste primetili, ako ih je bilo, da ima bilo kakvog njihovog agresivnog nastupa prema ljudima koje vi pretresate, sprovodite?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja to nisam primetio. Ja samo znam da smo onaj deo posla koji smo mi radili, zaista uradili perfektno profesionalno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Pitaću vas onda gospodine Simiću ovako: Za vreme dok vi obavljate radnju pretresa, pretresate lica koja izlaze iz bolnice, sprovodite ih do autobusa, da li je bilo ko pokušao da fizički napadne ta lica koja ste pretresali i sprovodili do autobusa, da im naudi na bilo koji način?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste imali vi tu snage sa tim licima da sprečite eventualne takve napade?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa rekao sam vam da sam ima 48 vojnika i bilo je i dvadesetak vojnika iz Prve čete. Znači, ukupno negde oko 70 ljudi. Mislim da su to respektivne snage za eventualne neke provokacije u tom pogledu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Za slučaj, to je malo hipotetičko pitanje ali moram da vas pitam, kako biste reagovali da su te grupe, nezavisno da li je to bilo 19. ili 20. pokušale neki, da kažem, ozbiljniji napad, da upadnu u bolnicu ili bilo šta? Šta biste vi kao komandir čete koja je dobila zadatak da vrši obezbeđenje, preduzeli?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Moj zadatak osnovni je bio da obezbeđim ljude u bolnici. I u slučaju da je bilo takvih stvari, primenio bih sve ono što mi stoji na raspolaganju. Vi znate, policija ima 14 nekih ovlašćenja, od onoga da bismo te ljude upozorili, pa do... do onog zadnjeg, do upotrebe vatrenog oružja, primene fizičke sile i tako dalje. U svakom slučaju, ne bismo dozvolili da se tim ljudima nešto desi.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kažete da je ta evakuacija trajala jedno, po vašoj proceni - dva sata. Da li je nakon te evakuacije vršena još neka evakuacija, da li se sećate?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da. Nakon toga je vršena eva... evakuacija svih onih ostalih ljudi iz bolnice, od: ranjenika, bolesnika, preko medicinskog osoblja... izvinjavam se. Na kraju je u bolnici ostalo samo deo onog medicinskog osoblja koji je hteo tu da ostane, i deo bolesnika koji nije hteo nigde da ide. Znači, većina je odvežena. Ja sam najviše vremena provodio dole, opet na tom ulazu, gde je bila ova... gde je ulaz za Hitnu pomoć, jer smo tu i... dao sam i jedan deo vojnika u slučaju potrebe prilikom unošenja ovih povređenih i bolesnih lica, jer dolazila su neka medicinska vozila, pa... bilo je gore visoko, da bi im pomogli da se podigne, da se unesu, i u tom smislu fizičke pomoći.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste gospodine Simiću nakon obavljenog ovog zadatka, podneli neki izveštaj, i ako jeste, kome?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Prvo, većinu vremena je sa mnom bio komandant bataljona. A naravno, kada se sve to završilo, da sam izveštaj podneo komandantu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je... da li je to usmeni ili pismeni izveštaj?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Usmeni izveštaj.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je bilo ikakvih primedbi na vaš izveštaj koji ste podneli - da ste nešto propustili?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne, zato što je zadatak stvarno profesionalno izvršen.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Pitam vas gospodine Simiću, da li ste vi vodili neke beleške o aktivnostima koje radite...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Imo sam svoju...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE:... i zadacima koje izvršavate?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da, da. Imao sam... kao i svaki starešina, imao sam svoju radnu beležnicu u koju sam upisivao i ono što sam ja dobijao od pretpostavljenog, i ono što sam ja naređivao potčinjenima, i sve ono što je bilo važno, karakteristično, i tako.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Govorili ste da je bila evakuacija nakon ove: ranjenih, bolesnih, osoblja i sve to. Mene zanima, da li ste vi nakon te evakuacije izvršili još neke dodatne pretese, provere, radi utvrđivanja stanja u bolnici, oko bolnice?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: S obzirom da je ta evakuacija trajala negde, čini mi se, negde do 16.00 sati i da je vrlo brzo posle toga pao i mrak, mi tog dana nismo ništa radili. Ali smo zato sutradan izvršili detaljan pregled, pretres i bolnice i svih onih drugih, one bolnice gde su bili ovi ljudi, i drugih onih zgrada, i izvršili detaljan pretres kruga.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste nešto pronašli ili utvrdili nešto?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa, tom prilikom smo pronašli relativno veće količine naoružanja, naoružanja od automatskih pušaka, bilo ih je preko 20, dalje, bilo je lovačkog naoružanja, bilo je pištolja. Nalazili smo razne vrste noževa. Ja vam mogu reći da... ja sam lično na samom ulazu u... tu gde se nalazila ta Hitna pomoć, bila je jedna gomila peska. Kada smo razgrnuli pesak, u pesku smo našli jedan stari vojnički ranac, u kome je bilo preko 30 pištolja. Isto tu, u neposrednoj blizini je nađena... bili su neki balvani koje su verovatno oni postavljali da bi se sprečilo udar parčadi granata. Tu je... znači na pet do šest metara od ulaza pro... pronašli smo jednu lovačku pušku. Većinu automatskog oružja smo nalazili u kontejnerima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, da li ste izvršili pregled bolnice iznutra? Da li ste tamo nešto pronašli što vam je privuklo pažnju?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Bolnicu smo detaljno pregledali, ali unutar bolnice nismo našli ništa od oružja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kakav je vaš utisak nakon pronalaska ovog oružja o tome... da li je vaša... da li su pripadnici vaše čete koja je radila obezbeđenje, zaista bili ugroženi, i da li je pretila opasnost njima neka od ljudi iz bolnice?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa gledajte... očigledno je da je sve ono što je bilo tu blizu ulaza, namera je bila da se sakrije... to oružje, što meni daje za pravo da pretpostavim da je neko eventualno možda i želeo da to bude tu na dohvat ruke, kako bi što pre došli do toga. Znači... koliko je to ipak bilo složeno i kolika je bila opravdana bojazan prilikom o... izvršenja tog zadatka, recimo, mi nismo znali da je nova... novi deo bolnice tunelom povezan sa starim delom bolnice. I kada smo ušli i kada smo to videli, ja sam onda shvatio da je, recimo, mogla grupa i od 100 ljudi da iz jednog dela prođe u drugi, da nam dođe iza leđa i da nas sve pobije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, govorili ste o nacionalnom sastavu vaše jedinice. Mene interesuje nešto drugo. Da li ste imali pripadnika Teritorijalne odbrane u sastavu vaše jedinice?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pripadnika Teritorijalne odbrane nisam imao u mojoj jedinici.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je bilo pripadnika takozvanih rezervista u sastavu vaše jedinice?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da, bilo je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je bilo rezervnog sastava?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da, bilo je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da nam objasnite - ko su to rezervisti? Možda mi znamo taj sistem Odbrane, a možda Pretresno veće bi volelo da čuje malo bliže pojašnjenje o čemu se radi kada kažemo "rezervisti"?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja nisam stručnjak u toj oblasti, ali pokušaću da vam to objasnim. Po tadašnjim rešenjima u JNA je bi... su bile dve kategorije vojnika. Bili su vojnici na odsluženju vojnog roka, i vojnici pripadnici rezervnog sastava. Kada osoba muškog pola završi služenje vojnog roka, ona se prevodi u rezervni sastav. I mislim da ta obaveza traje, znam da je ranije bilo, do 55 godina, sada ne znam dokle je. Znači, radi se o ljudima koji su odslužili kompletan vojni rok. Ranije je to stalno menjano. Bilo je 12, 15 meseci. Znači, zavisi. Ali većina tih pripadnika rezervnog sastava je služila ili 12 ili 15 meseci. Znači da su to ljudi koji su završili komplet obuku koja je trajala šest meseci. Kada govorimo o vojnoj policiji, da su šest meseci radili na poslovima vojno-policijskim poslovima, da su od momenta odsluženja vojnog roka pozivani na raznorazne vežbe, gde su uvežbavane određene vojno-policijske radnje, izvođena neka gađanja. Znači, radi se o izuzetno obučanim i osposobljenim ljudima. Drugo, tada je po našem rešenju vojnici su išli na odsluženje vojnog roka sa 19 godina.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Samo lakše gospodine Simiću...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE:... molim vas?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Znači, vojnici su odlazili na odsluženje vojnog roka sa 19 godina, a svi mi znamo da to... sa... sa 19 godina nisu osobe zrele. Za razliku od rezervnog sastava, to su bile zrele ličnosti. U međuvremenu su neki završavali fakultete, znači: obrazovani, zdravi, sposobni. Za jedinice vojne policije su se i birali mlađi, znači pripadnici, da ne bude onaj sa 55 godina, sa gornjom granicom. Znači, fizički i mentalno zdravi, obučeni ljudi. Eto.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, kol'ko sam razumeo, radi se znači o zrelim ljudima, prošli kompletnu obuku. Mene interesuje ovi vojnici koji su bili u redovnom... na redovnom služenju vojnog roka, koji su bili kod vas u jedinici, koliko su oni imali obuke do ovog 20.? Koja je to klasa u pitanju?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Moji vojnici su došli na odsluženje vojnog roka u junu mesecu te godine. Znači, bili su otprilike tri meseca na obuci pre nego što su uvedeni u borbena dejstva.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Vaše lično mišljenje: da li je ta obuka od tri meseca dovoljna da ti ljudi uđu u takve aktivnosti borbene i ove vojno-policijske?

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se. Ponovo sam pogledao razne rezimee, i ne vidim ništa u vezi sa ovom temom. Možda bi moj uvaženi kolega mogao da mi skrene pažnju o kom rezimeu se radi, s obzirom da sam to morao na brzinu da pregledam?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, u proofing note, koju sam dostavio Tužilaštvu postoji upravo činjenica da će ovaj svedok govoriti o tome... o nacionalnom sastavu jedinice i o rezervistima u svojoj jedinici, kao i uopšte - ko su to rezervisti. Prema tome, mislim da je to u okviru ove teme, i ne vidim da sam ovim pitanjem izašao van onoga o čemu sam obavestio uvaženog kolegu da ću pitati ovog svedoka. Tako ako mogu da nastavim?

SUDIJA PARKER: Na drugu temu.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Sa zadovoljstvom.

SUDIJA PARKER: Hvala vam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, do kada ste bili na obezbeđenju bolnice u Vukovaru?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Moja četa je bila na obezbeđenju do povratka u Beograd, to jest do 24. jedanaestog.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ko vas je zamenio, odnosno, ko je preuzeo obezbeđenje bolnice nakon vašeg odlaska?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Zamenila nas je jedinica vojne policije iz Kragujevca. Mislim da je to 80. motorizovana brigada. Ne znam tačno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nisam vas pitao nešto, propustio sam, nećete mi zameriti. Ovi autobusi 20. koji odvoze... odvođe lica koja vi pretresate, da li znate gde ti autobusi idu? Da li vam je to neko saopštio?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Gledajte, moj pretpostavljeni mi nije saopštio. Znam da je samo tu bilo neke priče od onih ljudi koji su tu radili, da postoji neka mogućnost da idu za Sremsku Mitrovicu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ali ako razumem, vama to niko nije...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne, me... meni zvanično niko nije saopštio. Meni je samo zvanično rečeno da nakon završenog pretresa - odvodim ljude u autobus.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Gospodine Paunoviću, vi ste... pardon... Simiću. Ostao mi je Paunović kao vaš pretpostavljeni. Gospodine Simiću, vi ste bili u borbenim dejstvima u okviru Jurišnog odreda 2?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Govorili ste nam ovde o nacionalnom sastavu vaše jedinice, o borbenim dejstvima. Ja neću mnogo da vas pitam, jer to nije tema koja mene mnogo zanima. Ali me zanima nešto drugo. Da li je bilo nekih problema u Jurišnom odredu 2? I ako jeste, da li možete da nam objasnite o čemu se radi, u pogledu odbijanja zada... izvršenja zadataka, učešća u borbenim dejstvima, napuštanja položaja, već - šta znate o tome?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa pogledajte, u ratu uvek ima problema. I u komandovanju ima problema. Najveći problem koji sam ja imao dok sam bio u Jurišnom odredu 2 se desio 4. novembra 1991. godine. Toga se sećam, zato što je to dan Gardijske motorizovane brigade. Pukovnik Marić, koji je bio pomoćnik za moral u komandi brigade, je tog dana obilazio jedinice. Znam da je kod mene bio. Kod koga je još bio, ne znam. I održao je sastanak sa starešinama i vojnicima koji su bili na dužnosti. Tom prilikom je čestitao dan jedinice svim pripadnicima čete. I nakon jednog razgovora, usledila su pitanja. S obzirom da je tih dana, neposredno pre toga, ili skupština ili Vlada Srbije donela odluku da rezervisti mogu biti samo 45 dana, i da se tih dana navršavalo tih 45 dana, kol'ko je naš rezervni sastav bio kod nas, logično je pitanje bilo da se pukovnik Marić upita - da li će JNA, i da li će Gardijska brigada ispoštovati tu odluku. Pukovnik Marić je odgovorio potvrdno. Nakon toga je usledilo pitanje: "A šta će sa nama ostalima? Da li se i mi vraćamo?" Pukovnik Marić je odgovorio potvrdno. Ja sam ga tom prilikom upozorio, da s obzirom na moja saznanja, da će biti otpust rezervnog sastava, a da ostali vojnici i starešine ostaju i dalje na izvršenju zadatka. On je tada rekao da to što je on rekao, da je to tačno. U međuvremenu, ta je informacija unela pometnju u okviru čete. Sad ne znam kakvo je stanje bilo u drugim jedinicama. Ali se počelo sa pričom da će oni ujutru, kad budu krenuli rezervisti, i svi ostali krenuti sa njima i napustiti položaje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste gospodine Simiću preduzeli nešto povodom toga, obavestili vašeg pretpostavljenog ili bilo šta?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja sam pokušavao da nađem kapetana Paunovića. Onda mi je rečeno da je on najverovatnije u komandi brigade. S obzirom na ozbiljnost situacije, ja sam uzeo vozilo i otišao u Negoslavce. U to vreme se održavao sastanak, referisanje, ne znam šta je bilo. Znam da me nisu odmah pustili. Ali je kasnije bio, pa da kažem, neki mali koktel povodom dana jedinice. Ja sam ušao unutra i obratio se pukovniku Mrkšiću, i izneo mu taj problem. On mi je tada odgovorio da će sutra doći pukovnik Marić, i da će sve te probleme u razgovoru sa vojnicima rešiti, i objasniti im da je verovatno neka zabuna u pitanju, i da će to biti rešeno. Ja sam tada njemu rekao da odbijam da pukovnik Marić dođe, jer je on i uzrok celokupnoj toj situaciji. Onda mi je on rekao da se obratim potpukovniku Paniću. Ja sam se obratio potpukovniku Paniću i rekao mu o čemu se radi. On mi je rekao da to nije njegova nadležnost, i da... ako je rekao komandant da ide Marić, neka ide Marić.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, da skratimo celu ovu priču oko toga razgovora ko - šta, da li je taj problem rešen u Jurišnom odredu 2?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Suština je bila da sam se ja onda obratio majoru Šljivančaninu, da je on rekao da će videti sa komandantom i da će doći ujutru. Ujutru je došao major Šljivančanin. Kroz jedan profesionalan, odgovoran razgovor sa tim ljudima, ubedio je te ljude, i ljudi su ostali na položajima, na čemu mu se ja i sada zahvaljujem.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je ta situacija o kojoj sada govorite, situacija koja ugrožava bezbednost vaše jedinice?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Naravno. Ako napustimo položaje, ako ljudi naoružani sa municijom i ostalo, odmetnu se, nema više... neće... većeg bezbednosnog problema od tog.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, da li je vreme za pauzu, tako da bi ja još nekih par pitanja pregledao da vidim, i da privedem kraju moje ispitivanje? Još imam, ako sam dobro računao, par minuta, pa da, par minuta... ranije napravimo pauzu.

SUDIJA PARKER: Sada ćemo da napravimo pauzu, gospodine Bulatoviću i nastavljamo u 16.05 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, samo jedno pitanje koje sam možda trebao da postavim u kontekstu svih onih pitanja, tiče se 20.

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću, izvinjavam vam se, ali ja sam rekao da ćemo da se pozabavimo drugim pitanjem posle pauze, a mene je vaše prisustvo pomelo i zaboravio sam na to. Da li imate nešto protiv toga za trenutak? To je nešto oko čega su gospodin Lunny i gospodin Borović najviše zabrinuti. Gospodine Lunny?

TUŽILAC LUNNY: Časni Sude, dobar dan. Ja sam pratio tok sednice pre pauze. Nisam siguran da mogu mnogo korisnog da pridodam onome što je rekao moj uvaženi kolega gospodin Moore. Međutim, smatram da je naš stav sasvim jasan. Tužilaštvo je kontaktiralo gospodina Smitha. Ja sam to lično učinio i *e-mailom* i telefonom. I u oba slučaja, *e-mailom* a i u toku razgovora sa njim, on je potvrdio stav koji sam ja izneo u svom *e-mailu* Pretresnom veću i uvaženim kolegama prošle nedelje. Od gospodina Smitha je zatraženo da se složi sa grupom dokumenata u vezi sa svedokom P-024. Gospodin Smith je ostavio da razmotri taj stav. Razgovarao je o tome sa gospodinom Mooreom. Zatim je odlučeno da oko tih dokumenata ne može da se postigne saglasnost, i gospodin Smith je to preneo u Sudu gospodinu Boroviću, a gospođa Gudurić je to prevodila. Gospodin Smith je vrlo izričit bio da se toga jasno seća. On je to učinio pri kraju izvođenja dokaza predmeta Tužilaštva i on je to potpuno jasno stavio do znanja mom uvaženom kolegi da Tužilaštvo neće proveravati dokumente, niti će se saglasiti sa dokumentima, i posavetovao je gospodina Borovića da ukoliko oni budu želeli da koriste te dokumente, da bi onda trebali na uobičajen način da dokažu na osnovu čega mogu na njih da se oslanjaju u predmetu Odbrane. I ukoliko još nešto ima što trebam da kažem,

časni Sude, ja mislim da je to stav koji je potpuno jasno stavljen do znanja gospodinu Boroviću od strane mog bivšeg uvaženog kolege gospodina Smitha.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Lunny.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, voleo bih znati od uvaženih kolega da nam saopšte da li je gospodin Smith - a kojem sam poslao i svu komunikaciju, odnosno vezu sa sudovima u Srbiji, proverio tu dokumentaciju ili nije. Vrlo sam znatiželjan, jer o tome nikada nisam obavešten. Uostalom, mislim da vam dosta oduzimamo dragoceno vreme, časni Sude. Ja ostajem pri onome sve što sam rekao. Nikada dobio odgovor nisam da li su proverili dokumentaciju, jer zašto bi ja taj detalj uopšte prezentovao Sudu, ali vam opet saopštavam, bio sam jako frapiran da neko ko dođe da svedoči pred ovaj Sud, pred koji sam pristupio sa puno poštovanja i treme, i dođe jedan kriminalac i slaže Sud, Tužilaštvo, a Tužilaštvo nemo na čoveka koji ima međunarodnu poternicu i kome je ovo Tužilaštvo pružilo uhljebljenje, zaštitu. I to je ono čime Pretresno veće stvarno mora da se bavi. Da li su članovi 54 i 89 pravilno tumačeni od strane Tužilaštva ili Odbrane, što smo se izjasnili pismeno i usmeno, vi ćete proceniti. I mislim da ne bih želeo više na ovu temu. I vrlo ste strpljivi bili, dali ste nam priliku. Ostaje da vi procenite ko je ovde šta vama tačno saopštio. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, koliko sam ja shvatio, odgovor na vaše pitanje koje ste postavili je – ne. Tako sam ja shvatio iz onoga što su rekli gospodin Moore i gospodin Lunny i vidim klimanja glavom u znak saglasnosti. Ovo pitanje je u vidu podneska izneto pred Pretresno veće, i mi ćemo nastaviti sa razmatranjem pravovaljanosti. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Sada, gospodine Boroviću... gospodine Bulatoviću, izvinite što sam vas prekinuo. Molim vas da nastavite.

TUŽILAC LUNNY: Časni Sude, uz dopuštenje časnog Suda, ja bih se sada povukao iz sudnice i ustupio mesto mom prijatelju gospodinu Mooreu? Hvala vam, časni Sude.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Hvala, časni Sude. Ovako, malo nakon ovih čarki i iskrica, mislim da ćemo privesti ovo u mirnijem tonu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, počeo sam sa pitanjem koje sam možda trebao da vam postavim, i sigurno sam trebao ranije, ali tako, desi se, pa se previdi. Interesuje me 20. pre podne, kada radite ovu... ovaj pretres, kada izvođe se lica iz bolnice, vi radite pretres, odvoze do autobusa, da li u tim radnjama učestvuje Veselin Šljivančanin?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Recite mi gospodine Simiću, u vezi sa ovim dešavanjima, vi ste dali više izjava, je l' tako? Odnosno, kol'ko ste izjava dali?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Dve.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate kome ste davali izjave i kada?
SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Dav'o sam izjavu Vojnom sudu. Mislim da je to bilo početkom 1999. godine. I davao sam izjavu... Sudu za... mislim da je to... vezano je za *Beogradsku Ovčaru*.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada je to bilo?
SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: To je bilo u julu prošle godine.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Hoćete li mi reći, prilikom davanja tih izjava, hajdemo ovako redom: u Vojnom sudu, da li vam je od strane istražno sudije koji vam je uzimao izjavu, predodčen tom prilikom bilo kakav dokument da ga vidite, ili ste samo pričali vašu priču po vašem tadašnjem sećanju?
SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Izjava je bila na osnovu mog sećanja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada ste davali u julu mesecu, tačnije 6. jula izjavu pred sudom... Posebnim odeljenjem Okružnog suda za ratne zločine pri Okružnom sudu u Beogradu, ili kolokvijano kako ga zovu, Specijalni sud, Sud za ratne zločine, da li su vam tom prilikom od strane bilo kog od učesnika koji su vas pitali, postavljali pitanja, pokazana bilo kakva dokumenta?
SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Nisam razumeo pitanje? Da li se odnosi za vreme davanja moje izjave u sudu?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Za vreme davanja vaše izjave u sudu?
SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pokazane su mi samo slike bolnice.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. I onda još jedno pitanje za kraj gospodine Simiću, ja ću time završiti moje glavno ispitivanje, koje svi vole da pitaju: kad je vama sveć... sećanje za ove događaje bilo najsvežije i najbolje?
SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Naravno da je najsvežije bilo neposredno posle završetka tih događaja. Ali, od kad sam saznao da ću biti ovde svedok, s obzirom na značaj Suda (ICTY) i značaj samog procesa, ja sam dosta razgovora obavio sa mojim kolegama koji su bili učesnici svih ovih događaja. Imao sam i sa advokatom Lukićem dva ili tri susreta, i imao sam sada ovde u Hagu pripreme, gde su mi pokazani mnogi video zapisi, i koji su meni asocirali, odnosno probudili sva ona - mojom željom potisnuta sećanja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I samo za kraj. U Hagu, s kim ste se od branilaca pripremali?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: U Hagu sam se spremao sa vama.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Hvala časni Sude, ja više pitanja u ovom trenutku za ovog svedoka nemam.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Bulatoviću. Gospodine Domazet?

ADVOKAT DOMAZET: Hvala, časni Sude.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobar dan, gospodine Simiću.

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja sam advokat Vladimir Domazet. Jedan odnosno advokata gospodina Mrkšića, i ja ću vam postaviti nekoliko pitanja. Najpre, malopre ste na pitanje kolege Bulatovića odgovorili o vašim dosadašnjim iskazima, pa pretpostavljam da ste i ovde tokom priprema imali prilike da se podsetite i na ono šta ste u iskazima iz 1999. godine i u *Beogradskoj Ovčari* svedočili...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE:... je l' tako? Rekli ste malopre da ste i jedan i drugi iskaz uglavnom davali na osnovu svojih sećanja?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja ću zamoliti... verovatno nemate te iskaze ispred vas... Ja ću zamoliti sudskog poslužitelja da vam da ta dva iskaza koja ste pominjali, i da da isto Pretresnom veću te iskaze na engleskom jeziku. I ovde su i BHS i engleska verzija... su zajedno, pa ću vas moliti da po potrebi pogledate nešto iz tih iskaza. Možete kasnije. Ja ću vas uputiti kada i koji eventualno pasus da pogledate, ili pročitate, ili da kažete. Ali pre toga, pitaću vas nešto. Vrlo često ste pominjali ovde primanja naređenja od svog komandanta. Nekađ ste rekli ime, nekađ ne. Pretpostavljam da se to uvek odnosilo na vašeg komandanta Paunovića?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je l' tako? Da li to znači da ste se i njemu obraćali ukoliko ste imali problema sa realizacijom zadataka koje ste dobijali od njega ili drugih pretpostavljenih? Ili kakav je bio postupak u slučaju da naidete na probleme, recimo, probleme koje ste imali sa... koje ste pominjali sa civilima oko bolnice ili prilikom pretresa Mitnice, bilo kakav problem, koga bi u tom slučaju obavestavali ili od kog bi tražili eventualno uputstva?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: O problemima koje imam u realizaciji zadataka, obraćao bi se svom prvopretpostavljenom. U toku mog boravka u Vukovaru, bilo je više tih ljudi. Konkretno, ako ste me pitali za ovo što ste spomenuli, obratio bi se naravno komandantu bataljona, kapetanu Paunoviću.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Kad kažete da ste imali više pretpostavljenih, pretpostavljam u raznim periodima, ali uvek....

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da,da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE:... govorite o svom neposredno pretpostavljenom?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da, uvek je bila ta linija komandovanja. Ako sam prepočinjen oklopnom bataljonu, komandant oklopnog bataljona je moj pretpostavljeni. Kada sam bio u sastavu Jurišnog odreda 2, pretpostavljeni mi je bio potpukovnik Lukić.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Jedno pitanje na tu temu. Da li bi bilo uobičajeno, ili da li se uopšte desilo vama da zbog nekog od problema koje ste imali - ne obavestite svog neposrednog pretpostavljenog, već recimo, komandanta brigade, odnosno Operativne grupe, ili njegovog... njegovog zamenika, načelnika štaba?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Sem u slučaju znači kada je odsutan komandant bataljona, ja sam malopre i objasnio da nisam mogao da pronađem komandanta bataljona. U tom slučaju bi se obratio drugopretpostavljenom sa ciljem da se problem reši.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Znači, uobičajena procedura - svom pretpostavljenom, neposredno pretpostavljenom?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Normalno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste govorili o vremenu dolaska u rejon bolnice, dakle, vreme onog 19. novembra, danas ste rekli da je to bilo oko 14.00 časova?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Možete videti u ovim iskazima, vašim ranijim, da ste u... 1999. rekli da je to bilo između 14.00 i 15.00, a prošle godine ste rekli da je to bilo između 15.00 i 16.00. Da li ovo što ste danas rekli proizilazi iz onog vašeg malopre odgovora da ste se s nekim konsultovali ili videli neka dokumenta ili nešto, pa ste na... se opredelili za 14.00 sati ili je nešto drugo, bolje sećanje? Ili je možda bilo bolje sećanje ranije? Hoćete li to, ukoliko možete da objasnite?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Samo da vam objasnim. Ja sam se prošle godine 2. jula vratio posle tromesečnog boravka u inostranstvu. I praktično sam direktno došao na Sud. Verujte mi da nisam imao vremena ni da pročitam onu prethodnu izjavu moju, koju sam dao Vojnom sudu. A ovde sam kroz, pre svega, još u Beogradu kroz razgovor sa ostalim ljudima koji su bili zajedno sa mnom, došli smo do nekog zaključka, pošto je bilo dileme između 14.00 ili 15.00 sati, da je to najrealnije bilo da smo negde oko 14.00 sati došli.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Sada razumljivo, obzirom... verovaćete mi kad vam kažem da ovako stoji, a možete...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da, da, znam....

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE:... da proverite?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR:... znam da stoji tako.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste da ste... da u bolnicu niste ulazili, ali da ste dobili informacije o licima u bolnici, pa ste i naveli ko su sve ta lica. I među ostalima, da ste dobili informaciju da postoje neki za koje se i sumnja da su možda i naoružani i da su bili pripadnici hrvatskih paravojnih snaga. Mene interesuje, da li ste dobili od nekog

konkretnog lica? Ako jeste, od koga ste takve informacije eventualno dobili, ako se sećate?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja sam vam rekao u ovoj svojoj današnjoj izjavi da mi je to saopštio i major Tešić, kao jednu od mogućnosti, da je to rekao i moj komandant. A čini mi se da je rekao i major Šljivančanin - da postoji verovatnoća da... verovatnoća da unutra ima pripadnika, i da je moguće i da su naoružani.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Pitaću konkretno. Kada ste govorili o tom popodnevu 19., dakle, kada ste raspoređivali svoje vojnike oko bolnice, koliko je cela ta operacija trajala - do konačnog postavljanja i obezbeđenja bolnice?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: To vam ne mogu tačno reći, ali znam da je tu negde sa padom mraka i završeno celokupno postavljanje svih organa obezbeđenja. Kad govorim "svih organa", računajući uspostavu, unutrašnje organizacije u okviru čete, i sve ostalo, znači, negde sa padom mraka, a možda je bilo i... znači, ne postoji ta...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Danas ste, odgovarajući na pitanja mog kolege Bulatovića, rekli da je vaš neposredni komandant Paunović otišao u Negoslavce na referisanje negde pet, do pet i trideset popodne, 17.00 - 17.30 popodne. Da li se sećate, da li ste u svojim ranijim izjavama to bilo kada pomenuli, dakle njegov odlazak popodne u komandu na referisanje?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa ne mogu sada da vam to kažem.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro.

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Mislim, tog detalja se stvarno ne sećam - da li sam to rekao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Doći ćemo do... do toga. Ali me interesuje da li ste se toga sada setili, ili obnovili sećanja, ili možda od nekoga dobili takvu informaciju, kao što ste i u pogledu vremena se konsultovali, ili je to nešto što ste zapamtili još tada, a eventualno niste rekli ni 1999. ni 2005. godine?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja se izvinjavam, ali ja sam i u prethodnim i u ovim izjavama odgovarao na pitanja. Znači, ono o čemu sam pitan, ja sam davao odgovore. Pretpostavljam da ako su me o tome pitali, da sam na to odgovorio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Hoćete pogledati vaš iskaz iz 1999. godine, 3. stranicu? Engleska verzija je 4. stranica, red 22. do 26. Dakle, za vas je treća stranica, negde ispod polovine, onde gde piše "Zadatak obezbeđenja bolnice je bilo" pa sledeća rečenica koja počinje sa "Međutim". Hoćete li da...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Strana broj 3.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da.

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Kako ste rekli da počinje rečenica?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: "Međutim, tu je bilo u krugu bolnice dosta ljudi." Jeste našli to?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja se izvinjavam, stvarno ne mogu da nađem.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: To je 20 i neki pasus od polovine dole, ispred pretposlednjeg pasusa, koji počinje sa "Sutradan". Ispod njega...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Aha...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE:... dakle jedno četiri reda je otprilike: "Međutim, tu je bilo u krugu bolnice dosta ljudi." Je l' ste našli taj pasus?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Samo... da li ja to uopšte gledam pravu stvar?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Prvo pod 1, ovo što imate?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: "Sutradan je to moglo biti 20. jedanaestog. Lica koja smo izvodili iz bolnice..."

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. E, ali pre toga, četiri reda otprilike pre toga...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: "Međutim, tu je bilo u krugu bolnice..."

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Polako molim vas?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR:... dosta ljudi." Da?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pročitajte do... ovde... do kraja tog pasusa?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: "Međutim, tu je bilo u krugu bolnice dosta ljudi: civila, stanovništva, pa su oni uz organizaciju starešina iz komande brigade, mislim da je time rukovodio major Šljivančanin, napustili krug bolnice pešice, i oni su otišli. To se završilo negde do 19.00, 20.00 sati".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Moje pitanje u vezi ovog: ko je to napustio krug bolnice pešice? Jeste mislili na ove civile koji su bili ili nekog drugog?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Rekao sam vam da je...

prevodioci: Molim da malo usporite.

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Već sam danas izjavio da je toga dana bilo dozvoljeno da sva lica koja nisu ni bolničko osoblje, ni pacijenti, mogu napustiti bolnicu. I o tome i govorim da su toga dana ljudi izašli, izlazili. I rekao sam i to i u današnjoj izjavi, da je bilo i u toku noći, mislio sam u toku mraka - da su ljudi odlazili.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li mi objasniti, da li ste ovde... da li govorite o odlasku pacijenta bolnice, dakle ljudi iz bolnice, ili nekih drugih?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja govorim da je bilo dozvoljeno da sva lica koja nisu bolničko osoblje, niti su pacijenti, mogu napustiti bolnicu tog 19. popodne.

ADVOKAT DOMAZET: Samo sačekajte kolegu Bulatovića.

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Samo zbog poštenog odnosa prema svedoku, bilo bi korektno da kolega Domazet ako već nate... dozvoli svedoku da pročita jedan deo iz izjave u kome jasno stoji o kojim se ljudima radi, gde se nigde ne pominju pacijenti iz bolnice, ne pokušava to da imputira kroz ovakvu izjavu svedoku. Jasno stoji da su tu bili... u toj izjavi: "dosta ljudi, civila, stanovništva". Nigde se ne pominju pacijenti bolnice. Prema tome, ne razumem kakva je svrha ovakvog pitanja?

ADVOKAT DOMAZET: Ako mogu, časni Sude da objasnim? Ja upravo nisam ni mislio na pacijente, niti da se radilo o pacijentima, niti da su odlazili iz bolnice. A to je upravo svedok rekao, da i meni to nije jasno, jer nisam do danas nikada čuo da je govorio o 19. i odlasku ljudi iz bolnice.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Iz ovog, i ja sam razumeo da se radi o ljudima koji su bili u krugu bolnice - civilno stanovništvo. I zato sam pitao...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE:... pa vas molim, pogledajte malo bolje, skoncentrišite se da odgovorite. Dakle, pogledajte, kad ste ovu rečenicu izgovorili, na koga ste mislili, koji su ti koji su napustili krug bolnice pešice i otišli dalje?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa upravo ovde u ovoj mojoj izjavi stoji da su to civili, odnosno stanovnici Vukovara koji su se tu zatekli u bolnici, i da su oni tog dana popodne 19. i pre... uveče, imali mogućnost da napuste vukovarsku bolnicu. I oni su to i uradili.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Kada kažete "uz organizaciju starešina iz komande brigade" na koje ste starešine mislili?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa, za mene je starešina iz komande brigade major Šljivančanin. E sad, da li ih je bilo više ili ne, mislim... Znam da je major Šljivančanin tu bio. I rekao sam i u svojoj današnjoj izjavi da je bio. Organizovano je to, i onda su... onda je on otišao. Rekao sam da je otišao pre pada mraka.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. Ja sam video da vi ovde pominjete, ali ste govorili pre toga o organizaciji starešina. To je u množini. Zato sam vas pitao, ne pitajući... ne pitam vas za Šljivančanina, nego da li je neko drugi od starešina brigade bio tu? Da li ste na to... nekog drugog još mislili?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja sam njega video. Da li je bilo još nekog sa njim? Možda je bilo. Sada se ne sećam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Međutim, govorili ste da je bilo pre pada mraka. Ovde kažete da se završilo negde oko 19.00, 20.00. Je li se možemo složiti da u to vreme mrak mnogo, mnogo ranije pada u novembru mesecu, i da to... jedno od toga ne može biti tačno. Iako u engleskom prevodu, izvinjavam se zbog Suda, stoji samo 19.00. Ali u srpskoj varijanti stoji kako je svedok i pročitao "19.00 do 20.00" da se ovo završilo?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Gospodine, imam utisak da me niste razumeli. Ja sam i u ovim izjavama i u ovoj izjavi danas ovde koju sam dao, rekao da su civili 19. koji su evakuisani iz bolnice, evakuisani i nakon pada mraka jedno sat, dva. Mislim da ste me

čuli kada sam to rekao. A da su civili, odnosno bolničko osoblje i ostali oni ljudi koji su 20. evakuisani, da su oni evakuisani do 16.00 sati.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: To sam vas dobro čuo za 20. Ali sad smo na 19. Pokušajte da se samo držimo 19., šta... šta... čega se sećate tog popodneva, dakle 19. popodne ili uveče?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pretpostavka je bila da se oko oko dve, tri hiljade ljudi nalazi u bolnici. I ponavljam, mislim da je treći put, da su toga dana, 19. popodne i uveče, lica koja su... stanovnici Vukovara koji su se tamo zatekli, imali mogućnost da odu, a da u bolnici ostanu samo medicinsko osoblje i pacijenti. I sada ta lica, ti civili su izlazili negde možda do 19.00 sati. Eto.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Hvala. Ako je to objašnjenje, prihvaćiu. I razjasnili ste onda to. Sledeće moje pitanje. Govorili ste o naređenju vašeg komandanta Paunovića va... izdato vama za pretres lica. Govorili ste o 10 vojnika koje je trebalo odvojiti. Kada ste to naređenje primili od komandanta Paunovića, vašeg komandanta?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Rekao sam i to u današnjoj izjavi, da je to bilo nakon povratka Paunovića sa referisanja, odnosno, on je u međuvremenu odveo i onog Marina Vidića. I kada se vratio, bilo je to iza osam sati, kada se on vratio, tada mi je saopštio da smo dobili odobrenje da pojačamo snage za obezbeđenje bolnice, i izdao mi je zadatke za pretres koji će se sutra vršiti. Orijentirno, kako je on meni rekao, oko 8.00 sati.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste danas rekli da je jedan od razloga odlaska na referisanje ili... bio da je rekao da će zatražiti ovo pojačanje, je l' tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je samo traženje pojačanja u okviru vaše jedinice vojne policije bilo nešto što je trebalo da se iznosi na referisanju, ili je mogao to da reši unutar svojih jedinica kojima je komandovao, ili bilo ko drugi? Da li je to moralo da, po vama ide na takav jedan sastanak?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja sam mom komandantu prezentirao problem. A da li će ga on sam rešiti ili će ga izneti na referisanje komandantu brigade, to je već njegova stvar.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Moje pitanje je, da li je on dakle mogao da sam naredi pojačanje jedinica, pogotovo govori ste o 10, 20 vojnika koji su sutradan...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Teorijski...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE:... trebalo da dođu?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR:... gledano, mogao je i sam da odluči.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ako sam vas dobro razumeo, vi ste rekli da je on otišao na referisanje, da ste ga videli posle negde oko dva sata od tada, ali da ga niste videli u trenutku kada se vratio i uzeo Marina Vidića i odveo, nego tek kad se vratio...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da....

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: ...posle odvoženja, je l' tako?
SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Znači, mogu da pretpostavim da ste to čuli od nekoga da je odveo Marina Vidića i da se ponovo vraćao... vratio?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Rekao sam u svojoj izjavi da sam bio u obilasku organa obezbeđenja i da sam išao da regulišem noćni odmor vojnika. Kada sam ponovo došao na prijavnicu, vojnik sa prijavnice mi je rekao da je komandant bataljona bio i da je odveo nekog čoveka. O kom licu se radi, saznao sam kada se kapetan Paunović ponovo vratio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Hoćete li da pogledate zapisnik sa Ovčare, stranicu 5 BHS.... srpske verzije? Engleska verzija je stranica 8. Nije u transkript, dakle BHS verzija je stranica 5, a engleska verzija je stranica 8. Jeste našli tu stranicu...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da, stranica 5...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: ...gospodine Simiću? Jeste.

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, drugi pasus. Odgovor vaš na pitanje predsednik Veća: "Gde ste vi potom te noći..." Evo, mogu ja pročitati, vi ćete reći da li sam pročitao ono što piše u toj izjavi. Stoji vaša izjava: "Pa sam ja većinu te noći proveo na prijavnici, na glavnom ulazu. Bio je dugo vremena i komandant bataljona zajedno sa mnom. Mi smo tu bili. Jednostavno dolazite, obezbeđujete prvi put objekat koji vidite. Naše brojno stanje je bilo relativno malo. Mi nismo imali podatke o tome ko se sve unutra nalazi, da li ima nekog naoružanog, nenaoružanog. I iz tog razloga smo mi praktično, ja lično sam cele noći proveo zajedno s vojnicima koji su bili na obezbeđenju, a kapetan Paunović je bio jedno vreme. Sada ne znam tačno dokle je bio, pa je posle on otišao". Jesam dobro pročitao...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE:... ovu vašu izjavu? Da li, kada govorite o ovome, uopšte pominjete neki prethodni odlazak Paunovićev, uopšte odlazak Paunovića, ili iz ove izjave proizilazi da je on bio do kojeg doba noći... do nekog doba noći sa vama?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Suština ove izjave je u tome da vam pokažemo kolika je zabrinutost i mene i komandanta bila, s obzirom na mnoge nepoznanice koje smo imali, a bile su vezane za zadatak. I u ovoj izjavi ja sam rekao da je on većinu te noći proveo na prijavnici. Bio je sa mnom. Da li su... da su me pitali da li je on odlazio, dolazio, ja bi to rekao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je l' se možemo složiti, možete i pogledati vašu izjavu, da to ipak nigde niste rekli?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Nisam smatrao za potrebno da kažem, zato što vam ponavljam da je suština bila da izrazimo bojazan, s obzirom na broj ljudi i ostalo. I komandant bataljona i komandir čete su bili tu, praktično učestvovali u obezbeđenju.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Gospodine Simiću, preći ćemo na 20. ujutru. Vi kažete da ste prethodnog dana, prethodne večeri već dobili naređenje konkretno sa zadacima za pretres. Da li sam vas dobro razumeo da prilikom početka tog pretresa vaš komandant nije bio prisutan?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne, on je došao kasnije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, možemo se složiti da vi ujutru od njega vi niste dobili nikakva uputstva za pretres, da je to već učinjeno, kako vi kažete, veče pre toga?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je neko drugi te... tog jutra objasnio način rada, ili ste vi iz ovog naređenja koje ste imali, znali šta treba da uradite i preduzeli ono što ste govorili o, postrojavanju vojnika, stolovima i ostalom?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Nije bilo potrebe da mi neko izdaje dodatna naređenja, ili da mi daje objašnjenja, zato što smo mi uveče, kapetan Paunović i ja, rekao sam još na početku da sam ja bio zamenik njegov inače, smo dogovorili celokupnu metodologiju rada, organizaciju, ko... kol'ko nam ljudi treba, šta sve... znači, sve do ta... do detalja je bilo izregulisano, te on nije imao ni potrebe da ujutru dođe ranije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. I objašnjavali ste na koji način je to rađeno, da su izlazile iz bolnice grupe, otprilike oko 50, i da ste vršili pretres i vodili svaku tu grupu do autobusa, je li tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Iako vas je pitao kolega Bulatović da li je sem traženja, a vi ste to i re... i lično govorili tim licima da svako odloži oružje, bilo hladno ili vatreno ako bi imao, kolega Bulatović je pitao da li je predmet pretresa bio eventualno novac i dragocenosti. I vi ste rekli da to nije bilo, i da to nije bilo tih slučajeva. Mislim, pitanje vam i ja postavljam zbog toga što su neki svedoci koji su bili pretresani, ne svi, ali neki su govorili o tome da su... da im je oduziman novac i dragocenosti. Da li je to bilo moguće obzirom na vaše prisustvo? Da li ste vi kontrolisali i vaše vojnike? I možete da nešto... date komentar na te takve izjave koje su bile ovde u toku postupka?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da li su te svedoke pretresali moji vojnici?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pa mogu da vam kažem da su to svedoci koji su išli u ove autobuse. Ako je bilo nekih drugih... Pretpostavljam iz onog što ste rekli da nije bilo drugih vojnika, sem ovih kojima ste vi komandovali?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Vojnici sa kojima sam ja komandovao nikome ništa nisu od... oduzeli od: vrednosti, od zlata, od bilo čega. Ja sam lično stajao tu na pet metara od njih.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Upravo je to bilo moje pitanje. Dakle, vi ste kontrolisali za sve vreme tu operaciju, i smatrate da je to i nemoguće bilo da, ako vas dobro razumem, da bilo ko zloupotrebi ovlašćenja, i da eventualno tako nešto radi?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Apsolutno nemoguće.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste ih vodili do autobusa, pomenuli ste da se sećate samo majora Vukašinića od starešina, ali da je bilo nekih drugih starešina, koji se ne... ne možete setiti. Moje pitanje je: da li te druge starešine... da li su... da li se ne sećate zbog toga što jednostavno vam sećanje više vas ne služi u pogledu toga, ili se radilo o starešinama koje niste možda poznavali? Dakle da li su možda neke starešine koje nisu pripadale Gardijskoj brigadi?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ako se ja dobro sećam, ja sam rekao "možda je bilo i drugih, ali sam ja poznavao samo majora Vukašinića, i njemu sam se obratio i sa njim razgovarao". Ja nisam rekao da je bilo, ja sam rekao "možda je bilo i drugih".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Govorili ste o dolasku tog jutra Todorovića sa ojačanjem, sa vojnicima, je li tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ko je njemu komandovao tog dana?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Kao što je i meni pretpostavljeni bio kapetan Paunović, i potporučnik Todorović je tada menjao komandira čete koji je bio ranjen u toku izvođenja borbenih dejstava. Prema tome, i pot... potporučnik Todorović je bio potčinjen kapetanu Paunoviću.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. To razumem da je Paunović bio dakle tada pretpostavljeni i vama i njemu. Ko je komandovao ovim vojnicima koji su dovedeni kao ojačanje ili pojačanje?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Vojnicima koji su pridodati meni - ja sam komandovao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je po vašem sećanju vaš komandant Paunović došao tokom te operacije pretresa i odvođenja do autobusa?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Rekao sam u svojoj izjavi da je došao negde oko 9.00. Mislim, kasnije je došao. Nije došao kad je počelo sve to.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Bilo je, čini mi se, i pitanje u vezi obezbeđenja tih autobusa. Da li su u autobusima... da li su bili vojni policajci u autobusima. Vi, koliko se sećam, tvrdite jedino da vi niste svoje vojne policajce dali za tako nešto, je li tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali, ako je ovde pred Sudom prvo kao svedok, vaš komandant Paunović rekao da je određivao po dvojicu vojnih policajaca za svaki autobus, od kojih vojnih policajaca je mogao da odvoji ta lica, ako nije od ovih vaših? Da li možete na to da odgovorite?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Paunović je bio komandant bataljona i pod svojom komandom je imao četiri čete vojne policije. Ja sam bio komandir samo jedne čete. Iz koje čete od preostalih tri je on odredio, ako je određivao vojnike za pratnju autobusa, ja stvarno ne znam. Ja samo znam da iz mog sastava nisu bili vojnici u pratnji autobusa.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pretpostavljam iz ovakvog vašeg odgovora da nikada o tome niste razgovarali, niti imali informaciju ni od vašeg komandanta Paunovića? Sledeće moje pitanje. Vi ste danas rekli, čini mi se, "sve to se završilo negde oko 10.00 sati." Hoćete li malo bolje da objasnite šta se to završilo, po vama, oko 10.00 sati?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Najkasnije do 10.00 sati je završen moj zadatak. A moj zadatak je bio pretres tih lica. I sa tim je za mene taj zadatak završen. Znači, najkasnije do 10.00 sati je završen pretres.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vaš zadatak je bio pretres lica i kao što ste objasnili, odvođenje do autobusa i predaja - da uđu u autobuse?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, da li je sve to završeno do 10.00 sati?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi dakle posle toga više niste imali tu ništa da radite. Pretresli ste ova lica. Druga lica više nisu izlazila iz bolnice. Niste imali zadatak. Povukli ste se odatle, odnosno sa tog dela, ako vas dobro razumem?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Taj deo zadatka je završen. Pretres je završen, i ostao mi je i dalje zadatak obezbeđenje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Čini mi se da ste danas rekli da se ne sećate kada su ti autobusi krenuli? Da... čini mi se da ste rekli da se ne sećate da ste videli odlazak autobusa? Je li to tačno?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da, ne sećam se kad su oni konačno... definitivno, koliko ih je bilo, i kad su otišli.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Obzirom da ste se nalazili na obezbeđenju i dalje, i vi i vaši vojnici, da li je logično pretpostaviti da bi primetili da su se ti audio... autobusi i dalje nešto neuobičajeno dugo zadržali, da su i dalje ostali posle završenog zadatka? Da li sam u pravu?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa, možda ste u pravu. Ali isto toliko... je i u pravu onaj koji kaže suprotno. Ja... recimo, ako ja završim svoj deo zadatka, za drugi deo zadatka je valjda neko drugi odgovoran. Neka taj drugi o tome razmišlja. Ja sam moje završio. Odlazim dalje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Ali čini mi se da ste i objasnili da su ti autobusi zaista bili u neposrednoj blizini. Koliko ste od ulaza tu, gde ste vršili pretres, koliko su udaljeni ti autobusi koji su bili postavljeni?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa rekao sam, najviše do 100 metara.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle u... da li se možemo složiti da je to u vidnom krugu bilo?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da. Ali ja nisam stajao sve vreme. Dok sam bio tamo, ja nisam stao na je... stajao na jednom mestu. Ja sam morao da idem da obilazim svoje

ljude. Ne znači da sam ja sad samo stajao tu. Ja sam jednostavno završio. Vratio ljude koji su vršili pretres. Išao, obilazio četu, obilazio vojnike na... na... na obezbeđenju. Znači, nisam ja bio statičan tu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Slažem se. Ali upravo i zato sam malopre i rekao da ako ste i obilazili i dolazili, da bi svakako primetili posle nekog vremena da su autobusi još uvek bili tu, da su tu. To je nešto što ne bi moglo da izmakne vašoj pažnji, ako pratite ono što se dešava oko same bolnice. To je bila moja pretpostavka. Ako nisam u pravu, vi kažete?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa eto, recimo da je izmaklo mojoj pažnji.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste danas, čini mi se, na pitanje objasnili da su ti autobusi, odnosno odlazak ovih koji izlaze iz bolnice bilo na levu stranu, gledajući kad se izlazi iz bolnice. Dakle, da su išli na levu stranu, i da su na levoj strani, gledajući od onog izlaza iz bolnice bili autobusi, je l' tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Govorim: ulaz za Hitnu pomoć; i zamislite sad da izlazite iz bolnice. U odnosu... tu, u odnosu na vas, sa leve strane, na putu, na ulici su autobusi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. Vi ste bili, obezbeđivali bolnicu i kad... kada su i kasnije izlazili drugi. Pominjali ste odlazak civila, pa pacijenata i tako dalje. Na koju stranu su oni odlazili? Da li je ijedan drugi odlazak bio na ovu istu stranu, ili su odlazili na neku drugu stranu?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Samo jedan detalj. Znači, tad se izlazilo sa dva mesta. Imate gde je stvarno glavni ulaz u bolnicu. Tu su tim pravcem, znači na tom mestu su evakuisani medicinsko osoblje, pokretni bolesnici i ostalo. Nepokretni bolesnici su na nosila iznošeni, govorimo znači o onom drugom delu evakuacije; nepokretni bolesnici su iznošeni na ovaj ulaz za Hitnu pomoć, i tu su ukrcavani u sanitetska vozila. Jedni su išli na jednu stranu, a drugi na drugu stranu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A šta je to, izvinite: na jednu, a na drugu? Na koje su to strane išli?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Iz tog pravca o kome govorimo malo, dola... dolazili su recimo ti... na tu stranu gde su i stajali autobusi, tu su izlazila vozila koja su prevozila ove nepokretne bolesnike. Oni su znači na tu kapiju izlazili. A na ovu drugu kapiju su izlazili ovi koji su evakuisani, civili. U stvari, medicinsko osoblje, rekao sam vam to, i pokretni bolesnici.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pomenuli ste i Karana danas, da je rekao da dolazi po Vesnu Bosanac, i da ste bili tu prisutni, i da je bio ispred ulaza, i da nije ulazio, je l' tako? U bolnicu?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: On vam je... on je vama, čini mi se, tako sam razumeo vaše objašnjenje, rekao da je došao po Vesnu Bosanac. Da li je rekao po čijem naređenju je došao?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Verovatno mi je rekao po čijem naređenju, ali ja se sada... da li je po naređenju komandanta, da li... po čijem naređenju, ne... ne mogu vam to sada reći. Znam samo da je došao i da smo ja i on posle zajedno sišli dole do ulaza, da smo je pozvali i... dalje sam sve ispričao detaljno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Pitaću, obzirom... niste rekli, verovatno to ne znate, ali ću vas pitati. Da li znate možda da li je major Tešić imao neki kontakt sa Vesnom Bosanac, ili da je on vodio Vesnu Bosanac...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Možda je imao kont...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE:... u Negoslavce?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR:... Možda je imao neki kontakt pre nego što sam ja došao. Da li je... rekao sam vam da sam ja u bolnici već zatekao majora Tešića i da je majo... major Tešić već imao neke elemente obezbeđenja. E sad, da li je u tom periodu do mog dolaska i do uspostave tog obezbeđenja on vodio negde doktoru Bosanac, meni to nije poznato.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. To razumem. Do vašeg dolaska, vi ne znate šta je pre toga bilo. Ali, dakle moje pitanje: posle vašeg dolaska, da li vam je poznato da je možda i major Tešić...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Nije mi to poznato.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE:... vodio Vesnu Bosanac?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Nije mi to poznato.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je poznato, da li su se oni vraćali? Kad kažem "oni" mislim Vesnu Bosanac ili eventualno Marin Vidić... u bolnicu te noći?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Stvarno toga ne mogu da se setim.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A tada, kada se... kako ste vi rekli, Paunović vratio po drugi put iz Negoslavaca, da li tada nije sa sobom nije vodio Pov... ovog Vidića?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne razumem kada po drugi put? On je otišao u Negoslavce na referisanje, vratio se sa referisanja, uzeo gospodina Vidića i odveo ga. Posle toga se vratio...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: E, taj put?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Tada nije, sigurno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. A da li vam je poznato sutradan - da li je uopšte Vidić doveden, bio u bolnici - za sve vreme dok ste... vi tu bili?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja se izvinjavam, ja tog gospodina nisam video. Znači, ne mogu vam reći da li sam primetio da se on vratio. Ja njega nisam poznavao uopšte. Govorim vam da je izveden u vreme kada ja nisam bio tu. Prema tome, nisam imao prilike da ga vidim.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Još samo imam par pitanja za vas. Rekli ste na stranici 27 danas da ste podneli, na pitanje mog kolege Bulatovića, da ste podneli usmeni izveštaj, rekli ste "komandantu". Pitanje je, ja mogu da pretpostavim kome, ali pošto to ne stoji, kome komandantu ste podneli taj usmeni izveštaj? Danas...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Svom... svom komandantu bataljona.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, gospodinu Paunoviću, je l' tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Još samo jedno pitanje o jednoj temi. Danas ste odgovarali, čak čini mi se dosta opširno, o nekom događaju od 4. jedanaestog 1991. godine?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se možemo složiti da o tome nikada niste ranije bilo šta govorili u vašim iskazima? I zbog čega ste smatrali da je to nešto posebno značajno?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Nikome nisam odgovarao, zato što me niko nije pitao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala vam, gospodine Simiću.

ADVOKAT DOMAZET: Časni Sude, ja nemam više pitanja za ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Domazet. Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časni Sude.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BOROVIĆ

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobar dan gospodine Simiću?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Vi ste danas izjavili da 19. uveče, sem onog pojavljivanja kapetana Karan Mladena, niko ofici... od oficira i vojnika nije ulazio niti izlazio iz bolnice, je l' tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste kasnije bili komandant kapetanu Radiću, posle Vukovara?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Dakle, danas znate o kome se čoveku radi?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Moje pitanje glasi: 19. uveče, da li ste bilo gde videli kapetana Radića ili ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Nisam video kapetana Radića.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, samo nije ušlo u transkript - da mu je bio komandant nakon Vukovara, pa ga zato i poznaje... danas. Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: 20. novembra 1991. godine, da li ste prilikom vršenja pretresa i prilikom odvođenja ljudi do autobusa bili u bilo kakvom kontaktu sa kapetanom Radićem u smislu - da li je on pomagao u pretresu, da li je naređivao ili izvršavao neka naređenja?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je učestvovao u bilo kojoj radnji odvođenja tih lica do autobusa ili u bilo kakvoj selekciji tom prilikom?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja ga nisam video.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Vaš komandant Paunović, u to vreme je imao oko 35 godina, pošto je već svedočio, pa znamo - 1956. je godište. Da li nam možete reći, koliko je on visok?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Metar sedamdeset pet.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je tada nosio brkove?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Od kad ga ja znam, on uvek nosi brkove.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: U zapisniku piše "metar i 55" a svedok je rekao "metar i 75". Mislim da je to ipak...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko je dakle, visok?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Metar i sedamdeset... otprilike metar i sedamdeset pet. Malo je niži od mene.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Da li je bilo ko tom prilikom, kada su bili pretresi, selekcija ili odvođenje do autobusa, imao na glavi bordo, odnosno, crvenu beretku? Da li je neko to nosio tada?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Toga se stvarno ne sećam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da je neko nosio, da li bi se setili?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Bilo bi verovatno uočljivo, jer većina ljudi je bila sa šlemovima.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Kada ste bili na vukovarskom ratištu, da li ste imali levog suseda, pošto ste bili u Drugom jurišnom odreda izvesno vreme, je l' tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da, levi sused Drugog jurišnog odreda je bio Prvi jurišni odred.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da l' ste vi konkretno imali komunikaciju sa nekim ko je vama bio levi sused, a nije pripadao aktivnoj Vojsci Jugoslavije?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Bila je jedna grupa iz Teritorijalne odbrane, na čijem je čelu mislim bio Stanko Vujanović.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala. Sud... časni Sud je dobio od kolege Domazeta vašu izjavu iz *Beogradske Ovčare*. To ima i Tužilaštvo. Na strani 28, engleska verzija 57.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: O tom levom susedu vas je pitao i predsednik Veća i sam Stanko Vujanović. I vi ste objasnili razloge zašto postoji levi sused i desni sused, i kakva je komunikacija između suseda; to sad da ne čitam. Pa onda je predsednik Sudskog veća rekao na vašu tvrdnju da vam je Stanko Vujanović bio levi sused, da to objasnite. A onda se javio Stanko Vujanović pa vas pitao sledeće: "Pa normalno da je sa mnom komunicirao. I nas pet do sedam, to jest do deset momaka, koji smo bili stalno napred, a gospodin Stamatović koji je bio sa svojim vojnicima, to je i sam rekao. On je više pazio svoje vojnike. Nije gospodin Simke..." misli na vas...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: "...mogao da razgovara sa njim kao podoficiorom, nego sa mnom koji sam bio tamo napred, koji smo mi išli napred, a vojska je barem na tom delu gde sam ja bio, čuvala određene položaje koje smo mi napravili. Normalno da će gospodin Simić komunicirati sa mnom, neće sa Bojkovskim ili sa Zoranom, koji je bio 50 ili 100 metara iza. S kim će komunicirati?" Nakon toga slede vaši odgovori, više odgovora gde vi kažete da ste ipak sa njim komunicirali i da je on bio komandir... komandant grupe. Moje pitanje glasi: Kada ste bili u tom sadejstvu, odnosno kada ste bili, kako vas je pitao predsednik Veća, u sadejstvu... na tom pravcu delovanja, koliko daleko od vas je sa leve strane bio Stanko Vujanović i njegova grupa s kojom je on komandovao?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Delila nas je samo ulica.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Da li je tačno ovo da iza te grupe na 50 do 100 metara bila redovna vojska sa komandirima četa?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja to ne mogu da tvrdim, jer i tada sam na Sudu izjavio da mi raspored Prvog jurišnog odreda nije bio poznat. Ja sam tu bio uveden umesto protivterorističke čete. I te položaje na koje sam došao, odatle se nisam ni pomerao, da bi kasnije prešao na drugu stranu. Znači, nismo mrđnuli za tih možda desetak dana, kol'ko sam ja bio tamo ni jedan jedini metar.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. A da li je tačno da vi levo od sebe kao suseda ste imali samo tu grupu Stanka Vujanovića, kojom je on komandovao, i da tu nije bilo u borbenom rasporedu redovnih vojnika i starešina?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja nisam video među ovim pripadnicima koji su bili zajedno sa Stankom, nijednog vojnika našeg.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Ni starešinu?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li biste bili ljubazni da se pokušate setiti, tada, kada ste bili na tom pravcu, da li ste... prvo, kako su obučeni ti ljudi kojima je komandovao Stanko Vujanović?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Gledajte, ja nisam nešto... njih viđao. Stanko je dolazio stalno u nekom crnom šeširu, u crnom mantilu, ne stalno, nego ono kad smo se viđali, on je bio tako obučen. Ove ostale nisam ni viđao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Na vašem pravcu dejstva...

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, možemo li za trenutak preći na poluzatvorenu sednicu?

SUDIJA PARKER: Molim privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Ponovo smo na otvorenoj sednici, časni Sude.

ADVOKAT BOROVIĆ: Sa ovim unakrsnim ispitivanjem ja sam završio. Hvala.

SUDIJA PARKER: Puno vam hvala, gospodine Boroviću. Gospodine Moore, vi možete da počnete sada i da radite nekih 15 minuta, ili da sada napravimo pauzu. Kako vam odgovara?

TUŽILAC MOORE: Mogu li da počnem u tih 15 minuta, a onda da idemo na pauzu? Hvala vam puno.

SUDIJA PARKER: Ako budete imali daha za pauzu posle 15 minuta rada? Napred, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam puno, časni Sude.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MOORE

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Simiću, kada govorimo o vašem svedočenju i vašim iskazima pred sudovima ovde i u Srbiji, da li sam uopšteno u pravu ako kažem sledeće: da je ono što ste vi rekli 1999. godine i 2005. godine - da je Šljivančanin ne samo bio zadužen vezano za događaje od 19. novembra, već takođe i za evakuaciju 20. novembra - od kada ste došli u Hag i razgovarali sa njegovim saradnicima, došli ste do drugačijeg zaključka, da on nije bio zadužen? Da li je to, u stvari, vaše svedočenje na tu temu?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja svedočim o događajima koji... koji su se odigrali i govorim onako kako sam ih ja video.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da, ali pitanje je vrlo jednostavno. Vi ste dali izjavu 1999. godine Sudu, 2005. godine ste uradili isto. Govoreći o ovoj temi komandovanja, u onoj izjavi iz 1999. godine i iz 2005. godine zaključuje se da je Šljivančanin komandovao. A onda ste došli u Hag, razgovarali sa nekim prijateljima, i sada kažete da Šljivančanin nije bio odgovorno lice. Da li je to tačno ili nije? Da li kažete, koliko se sećate, da Šljivančanin jeste ili nije bio odgovorno lice 19. i 20. novembra? I molim vas da se setite da ste pod zakletvom?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja govorim da sam zadatke dobijao od kapetana Paunovića; i govorim da sam tamo viđao i majora Šljivančanina. Recimo, konkretno za taj 20. On je došao ujutru, pozdravio me, ušao u bolnicu. Šta je on u bolnici radio i za šta je on bio odgovoran, meni to stvarno nije poznato. Ali, ono što sam ja bio odgovoran i šta sam ja radio, meni je to poznato. Ja u bolnicu tvrdim da nisam ulazio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja vas ne pitam o vašem ulasku u bolnicu. Ja vas pitam o utisku koji ste vi stekli 19. i 20. novembra 1991. godine. Da li je vaš utisak bio da je Šljivančanin bio odgovorno lice 19. i 20.? To pitanje je jednostavno. Ovo je već treći put da vas pitam. Molim vas, da ili ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja ne... ja ne mogu da odgovorim koji mi je utisak bio u to vreme. Ja govorim o činjenicama, a ne govorim o utiscima.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A ja vam tvrdim da to nije tačno. Vi imate puno pravo da govorite o utiscima onoga što ste videli 1991. godine i da iz toga izvučete zaključke. A da li je to tačno ili ne, to je sasvim drugo pitanje. Međutim, utisak koji ste vi tada stekli bio je da je Šljivančanin rukovodio time tada 19. i 20. novembra? To su dakle dva odvojena pitanja.

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam i tada u toj izjavi 2005. godine, koju ste verovatno pročitali... Izvi... U izjavi iz 2005. godine ja sam i rekao da mislim da major Šljivančanin rukovodi tim delom operacije, znači onim što se odvija u krugu bolnice. Takav sam ja tada utisak imao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A nije to samo 2005. godine, već ste i 1999. godine vi imali taj utisak takođe. To je tačno, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Verovatno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne. Vi ste se sa gospodinom Lukićem sastali dva ili tri puta. Ja nemam nikakve sumnje u to da ste sa gospodinom Bulatovićem ili sa gospodinom Lukićem vi videli te izjave, i da je to tema o kojoj je tada bilo reči, je li tako? Dakle odgovor nije "verovatno", nego "sasvim sigurno" znate da je to ono što ste vi rekli u obe te izjave, zar nije tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, da li je možda ovo pravi trenutak? Znam da je ovo nešto ranije nego što sam očekivao. Međutim, prešao bih na drugu temu i hteo bih da o njoj ispitujem bez prekida, ako časni Sud nema ništa protiv?

SUDIJA PARKER: Nastavićemo sa radom u 17.45 časova, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Puno vam hvala.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Hvala puno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, gospodine Simiću, utisak koji ste vi stekli bio je da je Šljivančanin rukovodio tom operacijom, je li tako? Vi ste se već saglasili sa tim. Ono što mene sada interesuje je da mi kažete je sledeće: Koje su bile karakteristike, kakvo je bilo ponašanje majora Šljivančanina zbog čega ste vi došli do takvog zaključka?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja sam vam rekao da sam tada kada sam davao te izjave imao taj utisak. Zbog čega sam imao taj utisak? Zato što je od svih prisutnih tamo u krugu bolnice kada se odigravao taj događaj, najstariji po činu i funkciji bio major Šljivančanin, pa otuda i moja pretpostavka. Međutim, linija komandovanja je jasno definisana, i meni je zadatke, i sa mnom je komandovao moj komandant bataljona.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja vas ne pitam o tome ko je vama komandovao. Nije o tome reč. Ja govorim o samoj operaciji, o evakuaciji. Zar nije tačno da je mišljenje koje ste vi stekli bilo takvo da je gospodin Šljivančanin rukovodio celom operacijom? To je bilo vaše mišljenje. Da li je tačno ili ne, vi ste to tako videli, zar nije tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja sam izneo to u svojoj izjavi pred Specijalnim sudom. Ali očigledno da... da ni tada nisam razumeo tužioca... odnosno predsednika Suda, a ni on mene. Ja sam i tada izneo utisak za ono što se odigralo u bolnici - da je za to odgovoran Šljivančanin.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada ćemo da prođemo kroz dva dokumenta koja su sastavljena na osnovu vaših intervju u Beogradu.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, znam da su dokumenti već pred vama, ali bih zamolio Sud, zbog referenci, da se koristi ovom našom zbirkom dokumenata, koji su skoro istovetni kod mojih uvaženih kolega, ali su reference drugačije. Časni sud ih ima, a imamo i kopije za Odbranu, ukoliko im bude potrebno, iako znam da ih već imaju. Molim da se i svedoku da taj primerak na papiru. Vidim da gospodin Borović gleda zabrinuto. Mogu li samo da kažem da je to potpuno isti dokument koji je moj uvaženi kolega priložio za gospodina Mrkšića, samo je indeksiranje nešto drugačije.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Simiću, samo da vam objasnim prvo na koji je način sastavljena ova zbirka dokumenata. Tu imamo četiri tabulatora, odnosno oznake 1, 2, 3 i 4. Na početku se nalazi indeks. Tačka 1, ili tabulator 1 je na engleskom, pod 2 je BHS prevod. Ili je možda u suprotnom smeru. Broj 3 je engleski transkript sa kasnijeg saslušanja iz jula 2005. godine, a broj 4 je originalni zapisnik. Sada bih hteo da se pozabavimo ovim na sledeći način, ako mogu? Šta ste vi radili krajem 1995. godine, samo generalno recite? Mislim da ste vi tada bili unapređeni, ako se ne varam i da ste otišli iz Gardijske brigade, mislim 9. septembra 1995. godine, je l' tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: 1995. godine nisam bio u sastavu Gardijske brigade. 6. juna 1994. godine, formirana je 46. zaštitna motorizovana brigada. I ja sam tada ušao u sastav te brigade kao komandant bataljona vojne policije. Mislim da sam septembra 1995. godine bio u organu... referent u organu za operativne poslove i obuku, zato što sam trebao da krenem u školu. Ali je zbog događaja sa "Olujom" škola odložena... škola odložena za početak 1996. godine, tako da sam u komandno-štabnu školu krenuo početkom 1996. A nisam...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Simiću?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Izvolite?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Simiću, ono što ja imam, a vi možete da potvrdite da li je to tačno ili ne, od 5. aprila 1993. godine do 8. septembra 1995. godine, vi ste bili komandant Gardijske brigade, i to vojnog bataljona Beogradskog garnizona. Da li vam to zvuči poznato?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne. Prvo, nisam bio komandant brigade. Bio sam komandant bataljona, i to sam bio komandant bataljona koji nije bio u sastavu Gardijske brigade, već je u početku bio u sastavu 46. puka za obezbeđenje, a potom u sastavu 46. zaštitne motorizovane brigade.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali u svakom slučaju, 1995. godine znamo da su izdate optužnice u vezi sa ovim predmetom za gospodina Mrkšića, Šljivančanina i Radića i da je ta činjenica bila objavljena u štampi. Da li ste vi znali za tu optužnicu, ne u pojedinostima, već kao činjenicu da je izdata optužnica protiv ova tri gospodina?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pretpostavljam da sam to znao iz sredstava javnog informisanja.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ako vam kažem da ste saznali otprilike 1995. godine, da li je tačno? Nije važan mesec gore - dole?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Verovatno da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Dakle, u jednom trenutku, 15. januara 1999. godine, razvojem situacije, vi ste pozvani da se pojavite pred Vojnim sudom u Beogradu, je li tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I kao što sam rekao, to je 15. januar. Koliko vremena unapred ste saznali da će biti potrebno da date iskaz kao svedok?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Na to pitanje ne znam odgovor.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li mogu onda ovako da kažem: Jasno je da ukoliko svedočite pred istražnim sudijom Vojnog suda u Beogradu u vezi sa ratnim zločinima koji su izvršeni, kako mi kažemo, na "Ovčari", da je to bio veoma ozbiljan događaj za vas. Da li se slažete sa mnom? Dakle, to nije nešto što ste vi olako primili?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Naravno da nisam olako primio, ali ne mogu sada da vam kažem da li sam poziv dobio 15, 20 ili mesec dana ranije.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali jedno je sigurno, a to je da ste vi znali da će vam biti postavljena pitanja o evakuaciji, u kojoj ste vi učestvovali na početku. To je tačno, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Mogao sam samo da pretpostavim.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi ste jako dobro znali da, ne iz svog ličnog saznanja, ali je bilo naznaka da je vršena istraga o ljudima koji su bili ubijeni na "Ovčari". To je tačno, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada ste došli da date svoj iskaz, uvaženi sudija vas je obavestio o vašim obavezama i pravima. Molim vas da sada pogledate dokument pod brojem 2 koji je nadam se roz boje, a možda i nije, i tu ćete nadam se naći, na stranici 0218-8239 na BHS-u, to je stranica 2 na dnu engleske verzije, sledeću rečenicu, i ne želim na tome da gubim mnogo vremena: "Na osnovu člana 229 ZKP, svedok je upoznat da nije dužan da odgovara na pojedina pitanja ako je verovatno da bi time izložio sebe ili svog bliskog srodnika teškoj sramoti, znatnoj materijalnoj šteti ili krivičnom gonjenju". A sledeće ispod toga stoji: "U smislu člana 231 ZKP svedok je opomenut da je dužan da govori istinu i da ne sme ništa da prećuti, kao i da davanje lažnog iskaza predstavlja krivično delo, te da je dužan da o promeni adrese ili boravišta obavesti Sud". To je nešto što smo već imali prilike da vidimo. Dakle, uvaženi sudija vam je rekao koja su vaša prava: da govorite istinu, a da ukoliko postoji nešto što vas može da inkriminiše, da ne morate o tome da govorite. Da li se slažete?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A onda kada je reč o ovom konkretnom razgovoru, od vas je traženo da date izjavu o tome šta ste znali o događajima od 19. i 20. novembra, a možda čak i 21. novembra 1991. To je tačno, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Neću da trošim mnogo vremena na ove materijale na samom početku. Samo bih hteo da kažem da ste vi tu rekli da je komandant vašeg bataljona u to vreme bio kapetan Paunović. Pominjana je "Ovčara", ali ne u onom smislu kako mi o tome govorimo. Bilo je reči i o tome da je "sam grad Vukovar bio zauzet od strane naših jedinica u okviru dizanja blokade". To je na vrhu engleske stranice broj 4, a stranica na BHS-u je 0218-8240. Hteo bih da pogledamo sada taj deo. " Sam grad Vukovar je zauzet od strane naših jedinica kao deo deblokade vukovarske kasarne i oslobođenja zarobljenih civila u Vukovaru. Ako se dobro sećam, Vukovar je zauzet popodne 18. novembra 1991. godine". Prema tome, vi ste datum sasvim dobro rekli ovde. "Posle toga, ja sam dobio zadatak da sa svojom jedinicom izvršim pretresanje i pretraživanje terena u rejonu Mitnice da bi proverili da li ima zaostalih jedinica neprijateljske strane". Dakle, to je ono što ste vi rekli pred ovim Sudom i danas. Je li tako?
SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Onda u nastavku kažete: "U toku izvršavanja tog zadatka, koliko se sada sećam, to je moglo da bude 19. novembra, ja sam od komandanta bataljona dobio naređenje da hitno dođem sa svojom četom u rejon bolnice u Vukovaru, tako da sam sa svojom četom stigao sa rejonu Mitnice negde između 14.00 i 15.00 časova. Kada sam došao ispred bolnice u Vukovaru, tu sam zatekao komandanta bataljona Radoja Paunovića i majora Veselina Šljivančanina". Dakle opet, ovo je potpuno u skladu sa iskazom koji ste vi ovde danas rekli u toku svog svedočenja. Vi ste dali tačan datum. Rekli ste da ste dobili poziv da dođete iz Mitnice, zatim da tamo odete. Vreme je prilično tačno a i zatim ste rekli da ste tamo zatekli Paunovića i Šljivančanina. To je tačno, zar ne? Gospodine Simiću, to je tačno, zar ne?
SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Rekao sam danas da je to tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. Ja samo hoću da prođemo kroz ovaj iskaz. Tu se dalje pominje Tešić. Ako pogledate sledeću stranicu, stranicu broj 5 na engleskom, a na BHS-u to je pri kraju stranice 0218-8240, vi kažete: "Nisam poznavao kapetana Radića do tada, jer sam u jedinicu došao kasnije, pa ne znam da li je on bio tamo i obezbeđivao bolnicu ili nije". A zatim govorite o obezbeđenju i zadatku da ne dozvolite nikome ulazak ili izlazak tamo: "Međutim, u krugu bolnice bilo je puno ljudi, civila i stanovništva, pa su oni uz organizaciju starešina iz komande brigade, mislim da je time rukovodio major Šljivančanin, napustili krug bolnice pešice i oni su odvojeni". Dakle, da porazgovaramo samo o tom delu iskaza. Tačno je da ste vi imali razgovor sa Tešićem, zar ne? Tačno je da ste pomenuli Radića. To se i ovde pominje. A i činjenica da ste vi vršili obezbeđenje i da niste nikome dopuštali da napusti ili uđe u krug bolnice, to je potpuno u saglasnosti sa vašim iskazom, zar ne gospodine Simiću?
SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada dođemo do poslednjeg dela tog pasusa: "Mislim da je time rukovodio major Šljivančanin, napustili su krug bolnice pešice i oni su odvojeni". Šta mislite pod rečju "time"? Na šta se ta reč odnosi, reč "time"?
SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pre toga sam u toj istoj rečenici rekao... Da, samo malo ... izvinjavam se, samo da pročitam još jednom. Pod ovim "time" podrazumevalo se

da je odlazak civila koji su ta... toga dana otišli iz kruga bolnice... Znači da je tim odlaskom, ja sam mislio tada, po ovome kako ovde piše, da je rukovodio major Šljivančanin. Opet se odnosi na utisak. Jer, govorim da je... u tom momentu, rekao sam vam ko se tamo nalazio. Nalazio se: major Šljivančanin, kapetan Paunović i major Tešić. Od svih njih po funkciji je najstariji major Šljivančanin, pa je otuda i moja ta pretpostavka da je to...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali... Izvinjavam se. Ali ja bih ustvrdio da ako neko dođe do neke pretpostavke o ponašanju, da nije reč samo o činu koji ima, već takođe i o načinu na koji se ti ljudi ponašaju, je li tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa ja se ne bi složio sa vama.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vi to onda kažete da ste do tog zaključka došli: "Mislim da je time rukovodio major Šljivančanin" – isključivo na osnovu njegovog čina?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ako uzmemo da je to tako, recite nam šta je Šljivančanin radio u to vreme? Jer, vi ste rekli "napustili su krug". Mene interesuje, šta je gospodin Šljivančanin radio? Vi nam to recite?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Rekao sam vam da je toga dana dolazila i ova ekipa Međunaro... Međunarodnog komiteta Crvenog krsta, da je on tom prilikom sa njima razgovarao, da je i meni prilikom odlaska dao neke smernice. To sam vam isto rekao. E sad, ja vam kažem, ja sam u međuvremenu radio i druge poslove. Ja nisam obraćao pažnju samo na to šta radi Šljivančanin. Jednostavno, od svih lica koje sam tamo sreo, poznavajući lica iz komande brigade, jedini je on bio. Otuda se meni nametnuo neki logičan zaključak da verovatno on sa tim rukovodi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, on je bio oficir, najvišeg ranga oficir iz komande brigade u tom trenutku, je li tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Od onih koje sam ja video, i jedini.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A zašto ste onda rekli "viši oficiri", u množini?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Zato što su se tu nalazili i major Tešić i kapetan Paunović. Nalazio sam se i ja u... I govorim, da je u odnosu na one koji su tu bili prisutni, on je bio čovek na najvišoj funkciji u komandi brigade, od prisutnih.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali šta mislite pod frazom "u organizaciji viših oficira"? Koje organizacije? Šta se to dešavalo? Šta je to bilo organizovano?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa nije to bila neka velika organizacija. Jedno... jednostavno, rečeno je da lica koja nisu iz bolnice, znači nisu zaposleni u bolnici i nisu pacijenti, da toga dana mogu napustiti bolnicu. Nema tu sad neke... organizacije. Jednostavno, ljudi izlaze na kapiju. Mi otvorimo kapiju i oni izlaze.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali mi ovde govorimo o grupama ljudi, koji su u grupama napuštali bolnicu i područje gde se bolnica nalazila, zar ne? A ja vas pitam

kakva je organizacija, šta je činjeno u to vreme u vezi sa tim? Jer vi ste rekli "u organizaciji viših oficira". To nije moja rečenica. To je vaša rečenica?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da li mi govorimo o 19. novembru?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja se stvarno nadam da je tako, jer vi ste o tome govorili?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Onda govorimo o istoj stvari. Govorim vam da nije bilo neke potrebe za posebnim organizovanjem tih aktivnosti. Jednostavno, bilo je dozvoljeno ljudima da slobodno, bez ikakvih provera, bez ikakvih ograničenja, jedino da nisu radnici zaposleni u bolnici, ili su pacijenti - da mogu da izađu. Ja sam imao, recimo, obavezu, koliko se sada sećam, da samo te ljude usmeravam da izlaze ka glavnom ulazu u krug bolnice.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali, zar vi niste čuli da će biti evakuacija civila iz "Velepromet"-a u to vreme?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Sa događanjima koja su se odigravala u "Veleprometu", ja nisam imao apsolutno nikakve veze.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali ja vas nisam to pitao. Ja sam vas jednostavno pitao: zar niste znali da će doći do evakuacije iz "Veleprometa" i da civili treba da krenu u to područje?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Nisam vas sada najbolje razumeo. Da li vi mene pitate da li sam ja znao da je... da su ti civili trebali da idu u "Velepromet" i da će iz "Veleprometa" biti dalje evakuisani, ili da li sam uopšte znao gde oni idu?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa zar niste pomislili "Kuda će pobogu ovi ljudi da idu?" Zar niko nije pomenuo da je to bilo, kako to da nazovem, odstranjenje izbeglica u "Velepromet"? Zar vi kažete da to niste znali?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja sam rekao da nisam razumeo vaše pitanje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je onda tačno da ste vi znali o tome da je "Velepromet" bio neka vrsta baze za civile koji će da budu evakuisani posle toga?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zar nije tačno ako kažem da ste vi tu informaciju dobili od te grupe starešina, uključujući i majora Šljivančanina?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: To već ne mogu da vam odgovorim, jer se ne sećam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Idemo dalje sa vašom izjavom. Ja ću ovo da nazovem Prvom evakuacijom, ako smem radi lakšeg razumevanja. Mislim da ćete kasnije razumeti zbog čega. Sledeći pasus: "Sledećeg dana, a to je mogao da bude 20. novembar, dobio sam zadatak od komandanta bataljona da organizujem pretresanje lica koja su izvođena iz bolnice, gde je prethodno vršeno neko razvrstavanje i trijaža." A onda kažete: "... pa smo mi tu ispred bolnice postavili nekoliko stolova i ljudi su u grupama dolazili iz bolnice". Dakle, da li je to tačno, uopšteno govoreći?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Zadatak sam dobio prethodnog dana, a ja sam ovde govorio o zadatku... o zadatku koji sam izvršavao tog dana.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, generalno govoreći to je tačno?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Tačno je da je pretres tih lica bio 20. A zadatak sam dobio 19. uveče.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. Dakle, zadatak ste dobili 19. novembra naveče i to kažete, od Paunovića. Tu stoji: " Zadatak sam dobio od komandanta bataljona... " znamo da je to Paunović "...da organizujemo pretresanje lica... ", to je tačno, zar ne "...koja su izvođena iz bolnice... " to znamo da je tačno "... gde je prethodno vršeno neko razvrstavanje i trijaža, pa smo mi tu ispred bolnice postavili nekoliko stolova i i ljudi su u grupama dolazili iz bolnice." Jednostavno pitanje: generalno govoreći, da li je to tačno ili nije?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne... ne razumem vas. Da li me pitate da li je cela rečenica kao tačna, ili treba da vam odgovorim na delove tih rečenica?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kako ne bi bilo nesporazuma, razdvojiću na delove: "Sledećeg dana, a to je mogao da bude 20. novembar...", vi kažete da je to bilo 19. novembra, "...dobio sam zadatak od komandanta bataljona da organizujemo pretresanje lica". Dakle, zadatak ste dobili od komandanta bataljona. Vi ste nam rekli da vam je Paunović dao taj...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Prethodne noći.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da. To vi kažete. Ja to prihvatam. Dakle, Paunović vam je izdao naređenje, dao zadatak da organizujete pretresanje lica i vi se sa tim slažete, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam: "lica koja su izvođena iz bolnice". Da li je to tačno?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: "Gde je prethodno vršeno neko razvrstavanje i trijaža" Da li je to tačno?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Trijaža, da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, razvrstavanje i trijaža je napravljena. Da li reč "trijaža" to odražava? Trijaža je selekcija, normalno?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pretpostavljam da je to izvršeno u bolnici, unutar zgrade.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da, ali fraza "prethodno vršeno neko razvrstavanje i trijaža", vi se slažete s tim?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. "Pa smo mi tu ispred bolnice postavili nekoliko stolova". Da li je to tačno?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: "I ljudi su u grupama dolazili iz bolnice". Da li je to tačno?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Pređimo sada na sledeći deo, pa ćemo da se vratimo na to. "Radilo se o ljudima starosne dobi između 20 i 40 godina koji su svi bili u civilnim odelima". Da li je to tačno?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: "I neki od njih su imali kožne jakne *McCloud*. Da li je to tačno?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Bilo je sa tim jaknama.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. "Za koje smo mi kasnije saznali da su im davane kao pomoć, a u stvari im je to služilo za presvlačenje". Da li je to tačno?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: To su bile naše pretpostavke.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Hteo bih da se sada pozabavim ovom frazom koju ste vi prihvatili kao tačnu. Hteo bih da vas pitam za frazu na samom početku: " Da se organizuje pretresanje lica koja su izvodili iz bolnice, gde je prethodno vršeno neko razvrstavanje i trijaža". Dakle, razvrstavanje i trijaža. Hteo bih da se usredsredimo na tu temu. U redu?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: U redu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Tokom svedočenja, vi rekli ste da je Šljivančanin došao 20. novembra ujutro i da je došao sa jednom grupom oficira, mogli ste da vidite njihove činove. To je tačno, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A tu je bila i druga grupa ljudi, doktori u uniformama. I to je takođe tačno. To ste izjavili?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih prvo da se pozabavimo ovom prvom grupom, dakle ne grupom sa doktorima. O kojim činovima govorite? Govorimo, naravno o oficirima, ali da li možete tačno da nam kažete o kojim se činovima radilo?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa ne sećam se tih ljudi i njihovih činova. I ne znam da li su svi bili oficiri ili je možda bilo i podoficira.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali što se tiče oficira, rekli ste nam da su neki od njih bili oficiri, s obzirom da ste mogli da im vidite činove. Recite nam odakle su oni došli?

Kojoj jedinici su pripadali? Jer jasno je da ste vi bili zaduženi za obezbeđenje i sigurno ste bili radoznali da saznate ko to dolazi u vašu zonu odgovornosti?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Nisam poznavao te ljude, i nisam ni primetio, a i... verovatno sam primetio, ali se sada ne sećam koji su to činovi bili. A normalno je, ako ulazi načelnik bezbednosti brigade, da ne treba neka posebna identifikacija ljudi koji ulaze sa njim.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Očigledno je da je Paunović otišao na jedan brifinig negde oko 18.00 časova u komandu Operativne grupe Jug 19. novembra. To je tačno, zar ne? Vi ste nam rekli da je otišao negde oko 17.00, 17.30 časova?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Tako mi je rečeno. Mislim, rekao mi je on.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I jasno je, na osnovu onoga što vi kažete, imamo načelnika organa bezbednosti Operativne grupe Jug koji stiže u bolnicu. Da li je to tačno?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: S tim u vezi hteo bih da se pozabavimo ovom drugom grupom ljudi, doktora. Recite nam, koliko je otprilike bilo doktora tamo?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Mislim da je bilo jedno četiri, pet lekara.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada govorite o razvrstavanju, recite nam, kako su ti ljudi u bolnici razvrstavani?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: To ne mogu da vam kažem, jer tamo nisam prisustvovao. I nekoliko puta sam rekao da u bolnicu nisam ulazio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali veče pre toga bili ste na razgovoru kod Paunovića, a to je imalo određenu svrhu. A to je da bi se pojedincu tačno naveli njegovi zadaci. Tokom brifinga sa Paunovićem, da li ste vi bili jedini prisutni oficir?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pored mene je bio i kapetan Majkić.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, dvojica oficira su bila prisutna na brifingu. Niko drugi?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se sada.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A koji je bio zadatak drugog oficira?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Drugi oficir je bio pomoćnik za moral u komandi bataljona.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro. Ali šta vam je rečeno, šta je bila svrha tog sistematičnog razvrstavanja? Mora da je postojao razlog da se kaže "jedni će da idu ovamo, drugi će da idu onamo, tražimo to i to". Dakle, moralo je da vam bude racionalno objašnjeno kako biste shvatili šta je vaš zadatak. Dakle, generalno kakvo je bilo obrazloženje na tom brifingu?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Zadatak je meni precizno definisan, da lica koja izlaze iz bolnice postrojim u vrstu i sa vojnicima pretresem; utvrdim da li imaju hladno ili vatreno oružje. Da po izvršenom pretresu te grupe koje su izašle iz bolnice dovedem do

autobusa. Moj zadatak nije imao apsolutno... u stvari, ja apsolutno nikakvih saznanja nisam imao o organizaciji rada i odgovornostima unutar bolnice. Moj zadatak je bila nadležnost... nadležnost nad tim ljudim po izlasku iz zgrade bolnice.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi niste imali žene vojnike sa vama, zar ne?
SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa, možda ja živim... odnosno svi mi živimo u vremenu političke korektnosti, ali šta bi se uradilo ukoliko bi se pojavile žene? Ko bi njih pretresao da bi se utvrdilo da li one imaju neke oštre predmete?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Žena nije bilo, i žene nisu pretresane. A da je bilo tih žena, verovatno mi ne bismo vršili pretres, jer je i predviđeno da pretres nad osobama ženskog pola vrše osobe ženskog pola.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možemo da pretpostavimo da je ono što se očekivalo jeste da će da se pojave muškarci, a ne žene?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja to ne mogu ni da pretpostavim. Znači, nadam se da me razumete, šta se predviđalo i šta se radilo u bolnici je nešto što nije bilo... nije bio moj zadatak. Moj zadatak je bio isključivo pretres. Ako ste već spomenuli žene, da je bilo takvih slučajeva, verovatno bismo intervenisali da neku sestru ili lekara iz bolnice izvedu da taj pretres izvrši.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Želeo bih da nastavimo dalje sa vašom izjavom. Pročitacu jedan deo i koji je gotovo identičan vašem svedočenju.

TUŽILAC MOORE: Stranica na engleskom jeziku je broj 5, u donjem delu strane, a da bi pomogao svedoku, radi se o stranici 0218-82240.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: "Ovi ljudi su pretresani da bi se proverilo da li kod sebe imaju nekog oružja ili slično a zatim su posle tog pretresa u pratnji vojnika iz moje jedinice ukrcavani u autobuse koji su bili na kapiji ulaza u bolnicu. Kada su ukrcani, negde su ih odvezli. Ja ne znam gde su odvezli ove ljude autobusima, jer me to nije interesovalo, niti sam bio obavešten o tome. Zadatak moje jedinice je bio samo da izvršim pretres ovih ljudi i da ih ukrcamo u autobuse. I ništa više". Da li mogu možda da vam sugerišem da ovaj deo vašeg iskaza uglavnom odražava ono što ste vi rekli tokom svedočenja i da nema nikakvih bitnijih razlika između te dve verzije. Da li se slažete?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se, samo da još jednom pogledam. Pa može se reći da je tako.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kažem da jeste. Idemo dalje. "Za čitavo vreme obezbeđenja i pretresa koje smo mi vršili, niko od mojih vojnika nije ulazio u prostorije bolnice dok nije bila završena evakuacija". Da li se slažete ako vam kažem da i ovaj deo takođe odgovara vašem svedočenju?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Čitam dalje, skoro sam pri kraju: "Prilikom ovog pretresa nije vođena nikakva evidencija, niti su sačinjavani spiskovi onih ljudi koji su izvođeni iz bolnice i ukrcavani u autobuse. Ne znam da li je neko pre toga u bolnici vodio neku evidenciju." Što se tiče ovoga, možda se i vratim na to, ali po vašem svedočenju, vi niste vodili nikakvu evidenciju i niste sačinili nikakav spisak. To je tačno, zar ne?
SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Tačno je da nisam vodio spisak.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Dakle, vaše svedočenje u vezi sa ovom izjavom je gotovo 100 posto isto? Da li se slažete?
SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa otprilike da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne, ne otprilike. Ja kažem da je to mnogo više nego "otprilike", gotovo 100 posto?
SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Dobro.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Želim sada da pređem na sledeći paragraf: "Koliko sam ja mogao da vidim, svim poslovima u vezi organizacije, rukovodio je major Veselin Šljivančanin, a tu je takođe bio prisutan i moj komandant bataljona Paunović". Čuli smo vaše svedočenje. Dakle, pogledajmo sada ovu rečenicu: "Koliko sam ja mogao da vidim, svim poslovima...". Da li na osnovu ovoga kada vi kažete "Koliko sam ja mogao da vidim..." da li to znači na osnovu onoga što ste vi tada mogli da vidite, da zapazite, da ste došli do zaključka, bilo tačnog ili netačnog, da je svim ovim poslovima, u smislu organizacije, rukovodio Šljivančanin, a da je tu bio prisutan i Paunović? To je tačno, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Tačno je da je Paunović bio prisutan, i tačno je da... ponavljam, kao i... prethodno kada ste mi govorili o utiscima, da s obzirom da iz komande brigade nije bilo apsolutno više nijednog lica koji je po činu i funkciji stariji, odnosno na višem položaju od majora Šljivančanina, pretpostavljao sam da tim što se radi u bolnici, i ovo što mi radimo ispred bolnice, da... je on rukovodio tim... poslovima.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja ću da se vratim na to, ali bih hteo da pređem... u stvari, kako bih bio pošten prema vama, kada ste vi ovo izjavili, to je bilo u vezi sa čitavom evakuacijom, zar nije to tačno?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa dobro, to je izjava druga pred Specijalnim sudom, gde sam ja izjavio da mislim da je on vodio celokupnom tom operacijom. Ali očigledno da se ja i predsednik Suda nismo razumeli. Ja, kao što i ovde tvrdim, u ovoj prethodnoj izjavi, da ovim aktivnostima koje se odvijaju u bolnici i ispred bolnice - rukovodi Šljivančanin. Ja se izvinjavam, ja nisam mogao da pretpostavim da vodi celokupnu neku drugu operaciju, pošto ja nisam ni znao koji su drugi delovi te operacije. Zato mislim da je došlo do zabune prilikom pitanja u Specijalnom sudu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja vam sugerišem da nije bilo apsolutno nikakvog nesporazuma. U vašoj prvoj izjavi, vi kažete "mogao sam da vidim sve poslove...", dakle vrlo ste konkretni, "sve poslove". A onda kasnije... zamolio bih Pretresno veće neka pogleda u tabulator broj 3, a za vas gospodine Simiću, tabulator pod brojem 4.

TUŽILAC MOORE: Engleska verzija je na stranici broj 29, pri dnu stranice, a BHS je broj 0461-9798.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle gospodine Simiću, ako pogledate tabulator broj 4, a engleska verzija je na stranici 28 pa ćemo da pređemo na stranicu 29, možemo da se pozabavimo ovim određenim delom. Dakle, stranica broj 28, a broj stranice za vas je 0461-9798, a engleska verzija je stranica broj 28. "Predsedavajući Veća: "Na samom početku...", to je negde pri dnu strane 29: "Na samom početku, kada ste došli?" Zamenik tužioca Dušan Knežević: "Ko je rukovodio... rekao je nešto o ovoj temi, pa da probamo sa tim... tom trijažom i organizacijom prebacivanja tih lica iz bolnice dalje?". Stranica broj 29 engleske verzije: "Svedok Simić: "Što se mene tiče, rukovodio je moj komandant bataljona, a mislim da je celokupnom tom operacijom rukovodio major Šljivančanin".

TUŽILAC MOORE: Engleska verzija je na stranicama 28 i 29, tabulator broj 3. Nadam se da je Pretresno veće pronašlo ovaj deo? Izvinjavam se časni Sude, ukoliko nedostaje neka stranica, ovde imam dodatne kopije. Izvinjavam se ako je došlo do greške prilikom kopiranja.

SUDIJA PARKER: Mislim da smo našli tu stranicu gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam puno. Ponovo bih prošao kroz to kako ne bi bilo nikakvog nesporazuma i kako bi bilo fer prema svedoku, gospodinu Simiću.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Simiću, stranica za vas je 0461-9798. Engleska verzija na dnu strane broj 28 i strana 29. Pitanje koje se postavlja... hvala vam: "Ko je rukovodio... rekao je nešto o ovoj temi, pa da probamo sa tim... trijažom i tom organizacijom prebacivanja tih lica iz bolnice dalje?" obratite pažnju na reč "dalje". "Svedok..." to ste vi "...Simić: "Što se mene tiče, rukovodio je moj komandant bataljona, a mislim da je celokupnom tom operacijom rukovodio major Šljivančanin". Dakle, hteo bih da se pozabavim ovim delom odgovora: Paunović je bio vaš komandant. To je tačno, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I on jeste komandovao vama, zar ne? Vi ste bili potčinjeni njemu?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, kada zapravo govorite o tome da je "rukovodio moj komandant bataljona", to se odnosi na vas, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada kažete da mislite da je major Šljivančanin rukovodio čitavom operacijom, to znači da je iznad Paunovića, zar nije tako? To je ono što ste vi tada mislili?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vratimo se sada ponovo na tabulator broj 1, na vaš iskaz od 15. januara 1999. godine. Tu se spominje da je pronađena municija. Neću to da čitam. Međutim, odmah iza toga paragrafa o kome smo govorili, imamo još jedan paragraf u vezi svih poslova Šljivančanina: "Posle njihove evakuacije..." to je u engleskoj verziji stranici broj 6, tabulator 1, u donjem delu strane: "Posle njihove evakuacije, vršena je evakuacija bolesnih i ranjenih u organizaciji medicinskog osoblja i ekipe Lekara bez granica (MSF; Medecins Sans Frontieres). Moja jedinica nije u tome učestvovala, ali smo nastavili i dalje da vršimo obezbeđenje kruga bolnice". I vi se slažete sa tim da se to dogodilo? Da li je to tačno?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da, evakuisani su bolesni, ranjeni i medicinsko osoblje. Mi nismo, rekao sam i danas tokom izjave, ja ovde nisam insistirao na tome, ali mi smo bili tu da... pripomognemo, ako bude zatrebalo. I pomagali smo u nekih slučajevima.

TUŽILAC MOORE: Želim da sada pređem na stranicu BHS verzije 0218-8242. Engleska verzija je na stranici broj 7, tabulator broj 1.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, vaša stranica je broj 1218-8242. Da li ste našli tu stranicu? Počinje rečima...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: "Dok smo bili na obezbeđenju bolnice i njenog kruga...", da li ste to našli "...bilo je slučajeva da su neki meštani, civili, pa i neki u nekakvim uniformama, nastojali da uđu u bolnicu, ističući da u bolnici ima muškaraca koji su se tamo sklonili a koji su nekoga iz nečije porodice ubili, pa su oni sada hteli da uđu i da se sa njima razračunaju. Međutim, i pored njihovog upornog insistiranja, obezbeđenje im nije dozvolilo da uđu. Ne mogu tačno da kažem koliko je takvih slučajeva bilo, ali ih je bilo nekoliko. S obzirom na ukupnu situaciju kakva je bila u Vukovaru, to je za mene i za moje vojnike bila neka, tako da kažem, normalna reakcija tih ljudi". Želim da se sada pozabavim ovim delom vašeg svedočenja. Ono što vi tu kažete u potpunosti odražava ono što ste danas rekli, dakle da je bilo neprijateljskog raspoloženja oko bolnice 19. novembra. Da li se slažete s tim?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Neprijateljski raspoloženih da, ali neprijateljstava nije bilo. Znači, ja sam i tada... ja iz ovoga... vidite ovde, i danas sam rekao da je bilo verbalnih provokacija. a ...nije bilo fizičkih nasrtaja, primene fizičke sile, upotrebe oružja. Znači, nije bilo takvih oblika i takvog ponašanja.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali jeste bilo rečeno da je tamo u bolnici bilo ljudi koji su možda ubili nečije članove. To je tačno, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A neki od tih ljudi su bili u uniformama, što sugeriše da su imali i pristupa oružju. To je takođe tačno, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da. Ali oni nisu pretili tim oružjem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada kažete: "S obzirom na ukupnu situaciju kakva je bila u Vukovaru" i kada kažete da je ta njihova rekacija, u stvari, bila normalna, šta ste time hteli da kažete?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa normalno je da reagujete... Kako da vam kažem, ne možete vi sada... gostoljubivo, gostoprimitljivo dočekati ubicu svoga brata. Normalno je da ćete iska... iskazati na neki način to... taj svoj revolt, tu svoju mržnju.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li možete da se složite kada vam kažem da ako čovek čuva zatvorenike koji možda potpadaju pod kategoriju, ili se tako mogu videti, kao ubice - za pojedince koji su napolju, da tada čovek mora da pokuša da proceni kakva opasnost preti tim ljudima - koji su unutra?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Po meni je bilo više straha od tih, kako vi kažete, potencijalnih i ostalih ubica, da ne ubiju moje vojnike. A ja sam znao da ovi ljudi sa druge strane neće napasti na one koji... sa kojima su do juče zajedno ratovali. I ja sam apsolutno bio siguran da niko od tih teritorijalaca, dobrovoljaca, neće primeniti silu prema nama koji smo na zadatku, jer smo do juče zajedno bili na zadacima.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pitanje koje sam vam postavio je vrlo jednostavno. Kada neka grupa, bilo da se radi o vojnim licima ili bilo kakvoj drugoj grupi, kada ta grupa ima kontrolu, odgovornost za zaštitu grupe ratnih zarobljenika, ili u bilo koju drugu grupu želite da ih svrstate, da li je važno da se proceni kakva im moguća opasnost preti od nanošenja povreda?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Mislite opasnost po ljude koji se nalaze u bolnici?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da. To je situacija u kojoj ima nezaštićenih ljudi. Oni se nalaze u zoni gde ima ubijanja. Oni su u tom kraju. Oni su zadržani u tom području. Oni ne napuštaju to područje. Međutim, kada treba da pođu odatle, oni su tada najizloženiji opasnosti, odnosno najslabiji u momentu kada su u tranzitu, je li tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Za tranzit ne znam - koje su njima opasnosti pretile. Znam da, dok su bili u bolnici, nisu se morali bojati zbog toga.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa koliko ste vi ljudi postavili da čuvaju tu bolnicu, koliko vojnika?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Rekao sam vam već da je četa sa mnom ukupno brojala 48 ljudi, i svi smo mi u tom momentu bili na obezbeđenju, s tim što su neki bili na odmoru, neki su bili u pripravnosti, a otprilike jedna trećina tih ljudi je bila na dužnosti. Možda i više od trećine, jer smo procenili, s obzirom da ne znamo situaciju unutar bolnice, ne znamo ko se tamo nalazi. Umesto po jednog stražara, stavljali smo udvojene stražare, to jest po dva stražara jednovremeno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, kada ste Paunoviću rekli da su vam potrebni dodatni vojnici, da li je to bilo zbog toga što ste se brinuli samo za opasnost koja preti samo vašim vojnicima, ili opšte situacije koja je vladala?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Moja je procena bila da ljudima koji su u bolnici ne preti opasnost spolja, ali sam iz nekog opreza, iz razloga sigurnosti za svoje vojnike,

smatrao da je potrebno još ljudi za obezbeđenje. Znači, isključivo je u mojoj glavi postojao strah od moguće intervencije ljudi iznutra.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali Šljivančanin je bio 19. novembra u toku dana u bolnici u vreme kada je ta gomila bila van bolnice, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja nisam video Šljivančanina. Ja vam kažem... Od kad sam ja došao, nisam primetio da je on ulazio u bolnicu. Govorimo o mom...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja govorim... govorim o 19. novembru, dakle o evakuaciji broj 1 - dok ste vi čuvali bolnicu. Šljivančanin je bio tamo sa Tešićem i Paunovićem, sećate se? Šljivančanin je bio prisutan?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da, rekao sam to.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali Šljivančanin je bio prisutan dok je ona grupa izvan bolnice pretela onim ljudima u bolnici. To je tačno, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa sad ne znam da li je tih pretnji bilo dok se on tu nalazio ili su bile kasnije ili su bile ranije. Znam da je tih pretnji bilo. Smatrali smo da to nije u tolikoj meri, ja čak nisam insistirao ni kod komandanta bataljona, a kamoli da insistiram da se o tome pokreće na nekom višem nivou komandovanja.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada je Šljivančanin došao 20. novembra sa grupom oficira, da li je bilo ko od tih drugih starešina se vama obratio ili je to učinio samo Šljivančanin?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se. Ja samo znam da sam sa majorom Šljivančaninom porazgovarao, jer me je pitao da li je bilo kakvih problema u toku noći.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A naravno, vi ste rekli da nije bilo nikakvih problema u toku noći, je li tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne bitnih problema. U toku noći, rekao sam i u... danas, da je bilo mirno. Znači, nakon evakuacije svih ovih civila, razišli su se oni koji su tu došli iz radoznalosti, oni koji su tražili članove porodice. U međuvremenu su svi ovi ostali otišli, tako da je posle bilo mirno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li može da se kaže da je Šljivančanin, koliko se vi sećate, bio jedini koji vam se obratio i koji vas je pitao da li je bilo nekakvih problema u toku noći? Dakle, da li je to bio jedan od elemenata, jedan od njegovih postupaka zbog kojeg ste vi zaključili da on rukovodi čitavom operacijom?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja sam vam rekao zašto sam došao do tog zaključka, zato što je u tom momentu on bio najstariji po funkciji, od lica koja su prisustvovala, govorim - najstariji iz komande brigade. Smatrao sam da je to pitanje normalno pitanje - kada dođe lice iz pretpostavljene komande da pita da li ima kakvih problema, da li je potrebna neka pomoć i ostalo. To je jedno uobičajeno pitanje u... u svakodnevnoj komunikaciji.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Prirodno pitanje od osobe iz više komande i osobe za koju ste vi milili da je odgovorna za evakuaciju u celini? To je tačno, zar ne?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Naravno da na početku nisam imao nikakav utisak. Ja i dalje ističem da je taj utisak se odnosio na one aktivnosti koje su se odvijale u krugu bolnice.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, ja bih hteo sada da predem na drugu temu. Znam da je ovo pet minuta prerano i zbog toga se izvinjavam, ali da li mogu da zamolim časni Sud da sada prestanemo sa radom, kako bih sa drugom temom započeo sutra?

SUDIJA PARKER: U redu, gospodine Moore. Ne verujem da bi sa novom temom mogli da se pozabavite i da je završite večeras. Sada ćemo da završimo sa radom i nastavljamo sutra u 14.15 časova.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, postoji samo jedno pitanje koje izaziva određenu zebnju kod mene, a radi se o sledećem: Ne znam da li ovaj svedok ima u svojoj sobi neke dokumente koji su možda, da kažem, zvanični dokumenti ili izjave. Pitam se možda, ako bi svedok mogao... ako mogu da pitam ovog svedoka da li on to ima, jer ne bih želeo da ovaj svedok ima takve dokumente kod sebe noćas.

(Pretrեսno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Pitanje, gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Hvala vam puno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Simiću, da li imate dokumente u hotelskoj sobi ili u vašoj tašni iz kojih možete da osvežite svoje sećanje, naravno izuzev vaših ličnih beležaka? Da li imate vaše beogradske izjave, na primer?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li biste bili ljubazni... da li biste mogli te izjave ili bilo koje druge dokumente koje imate da predate pomoćniku Službe za svedoke i žrtve (Victims and Witnesses Unit) kada vas bude ispratio do vaše hotelske sobe?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Mogu.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću, sada?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Ovo je isto vrsta jednog pritiska na svedoka i ja zaista tumačim - zastrašivanje svedoka. Ukoliko svedok poseduje kod sebe te izjave, koje sam mu ja tokom priprema pokazao, neka ih svedok ako ih ima kod sebe preda meni - i nikakav problem apsolutno nema. A ne da svedoka u vreme svedočenja stavlja u poziciju nekog pritiska, pretresa, sumnje šta ima u sobi ili nema. Ako gospodin Moore nije zadovoljan tim, neka ode sa službenicom koja sprovodi svedoka, pa neka izvrši pretres sobe. Ja ne znam šta drugo da uradim i kako da mu pomognem. Bilo bi najkorektnije tako da postupi.

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću, prvo mislim pod (a) da ste izvukli jedan vrlo nerazuman zaključak. Drugo, vi ignorirate činjenicu da o ovoj stvari Pretresno veće odlučuje i vrši kontrolu. Dakle, jedino što je gospodin Moore tražio je da se ti dokumenti predaju službeniku Suda. Mislim da svima odgovara da svedok te dokumente preda službeniku ovog Suda, koji bi onda to mogao vama da preda. Dakle, umesto što uskačete u preterane zaključke, a to ste učinili, podsećam vas da je Pretresno veće ovde. Gospodine Simiću, kada budemo završili sa radom, molim vas da te dokumente predate službeniku Suda koji ovde sedi ispred mene, i on će onda te dokumente predati gospodinu Bulatoviću, kako bi vam ih gospodin Bulatović pričuvao. Puno vam hvala na vašoj saradnji i pomoći. A sada ćemo da završimo sa radom do sutra u 14.15 časova.

Fond za humanitarno pravo

